

Leabhar IÓB

Réamhrá

1 Bhí fear ann fadó i dtír Úz darbh ainm Iób. Duine ionraic fóna ab ea é; bhí eagla Dé air agus sheachain sé an t-olc. ²Rugadh seachtar mac agus triúr iníonacha dó. ³Bhí seacht míle caora, trí mhíle camall, cúig céad cuingir damh, cúig céad asal baineann, agus líon tí raidhsiúil aige. ⁴Bhí ghnáth lena chlann mhac dul agus fleá a bheith acu i dteach a chéile ar a n-uain; agus chuiridís teachtairí chun a ndeirfiúracha le cuireadh dóibh chun bia agus deoch a chaitheamh leo. ⁵Nuair a bhíodh an cúrsa fleá thart chuireadh Iób fios orthu teacht agus iad féin a íonghladh; d'éiríodh sé go moch ar maidin agus d'ofráladh sé íobairtí uileloiscthe thar cheann gach duine díobh go léir. Óir deireadh Iób: “Cá bhfios nár pheacaigh mo chlann mhac agus nár thug siad masla do Dhia ina gcroí?” Mar sin a rinne Iób i gcónaí.

⁶Tharla aon lá amháin, gur tháinig clann Dé i láthair an Tiarna, agus tháinig an Sátan mar an gcéanna ina measc. ⁷Agus dúirt an Tiarna leis an Sátan: “Cá has a dtáinig tú?” D’fhreagair an Sátan an Tiarna agus dúirt: “Ó bheith ag fuaidreamh ar fud an domhain, agus ag siúl anonn is anall ann.” ⁸Agus dúirt an Tiarna leis an Sátan: “Ar thug tú mo

sheirbhíseach Iób faoi deara? Níl a leithéid eile ar domhan; fear ionraic fóna is ea é, tá eagla Dé air agus seachnaíonn sé an t-olc.”⁹ Agus d’fhreagair an Sátan an Tiarna agus dúirt: “An gan fáth atá eagla Dé ar Iób?”¹⁰ Nach ndearna tú féin fál ina thimpeall agus i dtimpeall a thí agus i dtimpeall a bhfuil aige ar gach taobh? Bheannaigh tú saothar a lámh agus mhéadaigh a mhaoin sa tír.¹¹ Síin amach do lámh, más ea, agus leag í ar a bhfuil aige, agus is deimhin go ndéanfaidh sé thú a mhaslú le do bhéal.”¹² Agus dúirt an Tiarna leis an Sátan: “Féach, an uile ní dá bhfuil aige, tá sé faoi do smacht; ach air féin amháin ná leag do lámh.” Agus leis sin chuaigh an Sátan amach as láthair an Tiarna.

¹³Lá dá raibh a chlann mhac agus iníonacha ag ól fíona i dteach an dearthár ba shine acu,¹⁴ tháinig teachtaire ag triall ar Iób, agus dúirt leis: “Bhí an damhra ag treabhadh agus na hasail bhaineanna ag iníor ina n-gaire¹⁵ agus rinne na Saibéanaigh ruathar orthu gur sciobadar leo iad, agus mharaíodar na seirbhísigh le faobhar claímh; agus níor tháinig fear inste scéil as ach mise amháin.”¹⁶ Le linn dósan a bheith ag caint, tháinig duine eile agus dúirt: “Thit tine le Dia ó neamh agus dhóigh an tréad agus na seirbhísigh, á loscadh go hiomlán; agus níor tháinig fear inste scéil as ach mise amháin.”¹⁷ Agus le linn dósan a bheith ag caint, tháinig duine eile agus dúirt: “Rinne na Caildéigh trí bhuíon díobh féin agus thugadar ruaig chreiche faoi na camaill gur sciobadar leo iad, agus chloíodar na seirbhísigh le faobhar a gclaímh, agus níor tháinig fear inste scéil as ach mise amháin.”

¹⁸Agus fad a bhí seisean fós ag caint tháinig duine eile mar an gcéanna a dúirt: “Bhí do chlann mhac agus iníon ag ithe agus ag ól i dteach an dearthár ba shine acu,¹⁹ agus féach! tháinig gaoth mhór anall thar an bhfásach agus bhuail ceithre chúinne an tí i dtreo gur thit

sé anuas ar na daoine óga gur éagadar uile, agus nár tháinig fear inste scéil as ach mise amháin.”

²⁰D’éirigh Iób ansin agus stróic a fhallaing agus bharr a bhaithis, agus thit ar an talamh agus d’umhlaigh sé é féin síos ²¹á rá:

“Tarnocht a tháinig mé as broinn mo mháthar,
 Agus tarnocht a fhillfidh mé inti arís.
 An Tiarna a bhronn orm, agus an Tiarna a rug uaim.
 Moladh le hainm an Tiarna.”

²²Sna nithe sin uile níor pheacaigh Iób ná níor labhair go tarcaisneach in aghaidh Dé. Agus tharla lá eile gur tháinig clann Dé i láthair an Tiarna agus tháinig an Sátan ina láthair mar an gcéanna ina measc. ²Agus dúirt an Tiarna leis an Sátan: “Cá has a dtáinig tú?” D’fhreagair an Sátan an Tiarna agus dúirt: “Ó bheith ag fuaidreamh ar fud an domhain, agus ag siúl anonn is anall ann.” ³Agus dúirt an Tiarna leis an Sátan: “Ar thug tú mo sheirbhíseach Iób faoi deara? Níl a leithéid eile ar domhan; fear ionraic fóna is ea é; tá eagla Dé air agus seachnaíonn sé an t-olc. Cloíonn sé leis an bhfíréantacht i gcónaí; saothar in aisce agat ab ea mé a ghriogadh ina aghaidh lena scriosadh.” ⁴Ansin d’fhreagair an Sátan an Tiarna agus dúirt: “Craiceann ar chraiceann! Tabharfaidh duine uaidh a bhfuil aige ar son a anama. ⁵Ach sín do lámh anois agus bain lena chnámh agus lena fheoil, agus caithfidh sé mallacht san aghaidh ort, caithfidh sin.” ⁶Agus dúirt an Tiarna leis an Sátan: “Féach! tá sé faoi do chumhacht; ach caomhnaigh a anam, sin uile!”

⁷Agus d’imigh an Sátan amach ó láthair an Tiarna agus bhuaile sé Iób le neascóid ghangaideach ó bhonn a chois go baithis a chinn. ⁸Thóg seisean slige leis chun é féin a

scríobadh agus suigh sé sa luathreach. ⁹ Ansin dúirt a bhean leis: “An gcloíonn tú fós le d’fhíréantacht? Cuir do mhallacht ar Dhia agus faigh bás!” ¹⁰ “Labhraíonn tú dála na mban baoth,” ar sé léi; “glacaimid an mhaith ó lámh Dé; nach nglacfaimid an t-olc chomh maith?” San ainnise sin go léir níor pheacaigh Iób ó bhéal.

¹¹ Nuair a fuair cairde Iób tuairisc ar an mí-ádh seo go léir a thit air, d’fhág gach duine díobh an baile – Eilífeaz ó Théamán, Bildead ó Shiúach agus Zófar ó Namát – rinneadar coinne le chéile agus bheartaíodar dul agus comhbhrón a dhéanamh leis agus sólás a thabhairt do. ¹² Nuair a chonaic siad uathu é níor aithníodar é; chromadar ar chaoineadh in ard a gcinn, stróic siad a n-éidí agus chaith luathreach ar a mbaithis (i dtreo neimhe). ¹³ Shuigh siad ar an talamh taobh leis ar feadh seacht lá agus seacht n-oíche, gan focal a labhairt leis mar ba dhobhrónach an radharc acu é.

An Chéad Agallamh

Mallacht ar Lá a Bhreithe

3 Faoi dheireadh d’oscail Iób a bhéal agus chuir a mhallacht ar lá a bhreithe. ² Seo mar a dúirt sé:

³ Scrios ar an lá a rugadh mé
Agus ar an oíche a dúirt: “Gineadh mac.”

- ⁴ Gura dorchadas an lá sin!
Nár chuire Dia in Airde aon spéis ann!
Nár lonraí solas air.
- ⁵ Gura seilbh dhílis ag gruaim agus ag scáil an bháis é!
Go luí na scamaill air,
Agus go scanraí urú an lae é!
- ⁶ Go bhfaighe dorchadas tiubh greim ar an oíche úd,
Nár [chuirtear] í le laethe na bliana,
Nár áirítear i le líon na míonna!
- ⁷ Bíodh an oíche úd gruama,
Nár thaga gáir áthais ina gaire!
- ⁸ Go gcuire mallachtóirí an lae a mallacht uirthi,
Agus an mhuintir atá réidh Leiviatan a mhúscailt!
- ⁹ Gura dorcha iad réaltaí a camhaoire;
Ná bíodh toradh ar a fuireach le solas;
Nár fheice sí fabhraí na maidine!
- ¹⁰ Uch nár dhún sé comhlaí na broinne orm
Agus nár cheil an brón ar mo shúile.
- ¹¹ Cén fáth nár cailleadh mé sa bhroinn,
Nach bhfuair mé bás ag teacht dom aisti?

- ¹² Cén fáth ar ghlac dhá ghlúin liom,
Cén fáth a raibh cíocha ann dom le diúl?
- ¹³ Ansin a luífinn síos faoi shuaimhneas,
Rachainn a chodladh agus ligfinn mo scíth,
- ¹⁴ Mar aon le ríthe agus le comhairleoirí na cruinne,
A thóg dóibh féin na láithreacha a bhí bánaithe,
- ¹⁵ Nó le flatha a mbíodh ór ina seilbh,
Agus a líonadh a dtithe le hairgead;
- ¹⁶ Nó mar mharbhleanbh folaithe [nach raibh ann],
Amhail naíonáin nach bhfaca riamh an solas.
- ¹⁷ Ansiúd a scoireann na hurchóidigh dá n-urchóid
Agus ansiúd a bhíonn lucht tuirse faoi shuaimhneas.
- ¹⁸ Bíonn na cimí ar a suaimhneas le chéile,
Gan guth an tseiléara le clos a thuilleadh.
- ¹⁹ Is cuma uasal agus íseal ansiúd,
Agus tá an daor saor óna mhaistir.
- ²⁰ Cad chuige a dtugtar an solas don té atá faoi bhuairt?
Agus an bheatha don drong atá faoi sheirfean anama,
- ²¹ An drong a shantaíonn an bás ach gan é a theacht
Agus gur mó a dtóir air ná ar chiste folaithe;

- ²² An drong a bhíonn ag rince le corp luchtáire,
 Agus iad ag déanamh gairdis nuair a shroicheann siad an uaigh;
- ²³ Cad chuige a dtugtar an solas don duine a bhfuil a shlí i bhfolach,
 Agus ar thóg Dia fál ina thimpeall?
- ²⁴ Mar bhia tagann chugam m'osnaíl
 Agus scaoiltear le m'uchláin ina dtuille.
- ²⁵ An rud is baol liom, tagann sé i gcrích orm;
 An rud is eagal liom, titeann sé sa mhullach orm.
- ²⁶ Níl agam suaimhneas ná síoth,
 Níl agam sos, ach buaireamh i mo dháil.

Muinín as Dia

- 4** Ansin d'fhreagair Eilífeaz ó Théamán agus dúirt:
- ² Má leomhann duine focal á rá leat, an gcuirfidh tú suas leis?
 Ach cé a d'fhéadfadh fanacht ina thost?
- ³ Féach! nach iomaí duine a cheartaigh tú!
 Do lámha laga thug tú neart.
- ⁴ Ba thaca iad do bhriathra don té a fuair tuisle;
 Neartaigh tú na glúine laga.

⁵ Anois is é do thuras féin é, agus theip ar d'fhoighne.

Buaileann sé thú féin agus titeann an lug ar an lag agat.

⁶ Nach bhfuil muinín agat as d'fhíríantacht

Agus dóchas agat as do bheatha ionraic?

⁷ Cuimhnigh anois, cén duine ionraic riamh a scriosadh?

Cár milleadh lucht na córa?

⁸ Dé réir mar a chonaic mise, an dream a threabhann an urchóid

Agus a chuireann síol na trioblóide, baineann siad í mar fhómhar.

⁹ Scriosann anáil Dé iad,

Agus milleann racht dá fhearg iad.

¹⁰ [Múchtar] búir an leoin agus scréach an bhanleoin;

Bristear fiacla na gcoileán leoin.

¹¹ Cailltear an seanleon d'uireasa creiche,

Agus téann scaipeadh ar choileáin an bhanleoin.

¹² Fuair mé focal, más ea, faoi choim,

Agus fuair mo chluas gaoth an fhocail sin.

¹³ I measc smaointe a rith chugam in aislingí oíche,

Nuair a bhíonn daoine i dtoirchim suain,

¹⁴ Tháinig scéin orm agus critheagla,

Agus bhí mo chnámha go léir ar ballchrith.

- ¹⁵ Shleamhnaigh leoithne thar m'aghaidh
 Agus d'éirigh mo ghuairí ina gcolgsheasamh.
- ¹⁶ Bhí neach ina sheasamh ansiúd, nár aithin mé a chló;
 Bhí scáil os comhair mo shúl.
 Bhí ciúnas, agus ansin chuala glór caoin:
- ¹⁷ “An féidir do dhuine daonna a bheith cóir i láthair Dé?
 An féidir do dhuine a bheith glan i láthair a chruthaitheora?
- ¹⁸ Ní chuireann [Dia] a mhuinín ina searbhóntaí féin;
 Agus faigheann sé locht ar a aingil féin.
- ¹⁹ Nach mó is amhlaidh sin do lucht cónaithe i dtithe cré,
 Arb é an luaithreach a mbunús,
 A bhruítear mar an leamhan!
- ²⁰ Scriostar iad idir maidin agus nóin;
 Milltear go brách iad, gan neach á dtarrtháil.
- ²¹ Staitear [pionna] a mbotha
 Agus faigheann siad bás d'uireasa eagna.”

5 Cuir do ghlaos suas anois; an bhfuil aon duine le freagra a thabhairt ort?
 Cé acu do na [haingil] chuig a gcasfaidh tú?

² Maraíonn an faltanas an t-amadán
 Agus básaíonn an formad an duine baoth.

- ³ Nuair a chonaic mé duine ceanndána,
Chuir mé mo mhallacht ar a áitreabh gan mhoill:
- ⁴ “Is fada a bheidh an conách óna chlann;
brúfar sa gheata iad, gan fear a dtarrthála.
- ⁵ Beidh cíocras air chun a fhómhair,
Ach scuabfaidh Dia ar shiúl é le haicíd.
Beidh siad ag tnúthán lena maoin, agus íota orthu.”
- ⁶ Óir ní eascrann urchóid ón ithir,
Ná ní phéacann anró as an talamh,
- ⁷ Ach sé an duine a ghineann anró dó féin,
Mar a eitlíonn na badhbha in airde.
- ⁸ Uime sin is chun Dé a ghairmfinn
Agus is dó a nochtfaínn mo chúis;
- ⁹ (Déanann seisean éachtaí gan áireamh,
Iontais nach féidir a ríomh.)
- ¹⁰ Dáileann sé fearthainn ar an talamh
Agus seolann uiscí ar na bánta.
- ¹¹ Ardaíonn sé na daoine ísle
Agus tógann lucht an bhróin go buaic an áthais.
- ¹² Cuireann sé bearta na gcealgairí amú,
I dtreo nach ritheann le hiarrachtaí a lámh.

- ¹³ Ceapann sé an mhuintir ghlic i ngaiste a ngliocais,
Agus teipeann go grod ar scéimeanna na gcladhairí.
- ¹⁴ Bíonn dorchadas rompu sa lá
Agus bíonn siad ag amharcaíl oíche um mheán lae.
- ¹⁵ Fuasclaíonn sé an neamhurchóideach óna gcaos,
Agus an bocht ó láimh an chumhachtaigh.
- ¹⁶ Fágann sin dóchas ag an dearóil,
Agus a chlab dúnta ag an éagóir.
- ¹⁷ Is méanar go deimhin don té a cheartaíonn Dia;
Ná diúltaigh dá bhrí sin do smachtú an Uilechumhachtaigh,
- ¹⁸ Óir goineann sé, ach cuireann ceirín leis an gcréacht;
Buaileann sé buille, ach tugann a lámh cneasú.
- ¹⁹ Déanfaidh sé thú a fhuascailt faoi a sé ó thrioblóid,
Agus faoi a seacht, ní bhainfidh urchóid leat.
- ²⁰ Fuasclóidh sé ón mbás thú in am an ghorta,
Agus ón gclaíomh in am an chogaidh.
- ²¹ Beidh tú i bhfolach ó sciúirse na teanga,
Agus ní chuirfidh an [ropaire] scéin ort nuair a thiocfaidh sé.
- ²² Déanfaidh tú gáire [faoin tiormach agus faoin sioc],
Agus ní bheidh eagla ort roimh ainmhithe allta.

- ²³ Beidh conradh agat le clocha an ghoirt,
Agus beidh síocháin agat le hainmhithe an bháin.
- ²⁴ Beidh a fhios agat go bhfuil do bhoth slán,
Agus fiosróidh tú do chró agus ní bheidh aon ní ar iarraidh.
- ²⁵ Feicfidh tú do shíol ag síolrú,
Agus do shliocht mar fhéar an bháin.
- ²⁶ Rachaidh tú isteach i d'uaigh i bhfómhar aibí do bhlianta,
Mar a bhíonn ag an bpunann arbhair sa chruach i dtráth.
- ²⁷ Féach, rinneamar é seo a iniúchadh; mar sin atá;
Éist leis; tabhair aird go maith air.

Aige Féin is Fearr a Fhios cá Luíonn an Bhróg

6 Ansin d'fhreagair Iób agus dúirt:

- ² Uch gan mo dhoilíos á mheá,
Agus gan m'anró go léir a chur sa mheá le chéile.
- ³ Ba throime é ná gaineamh na trá
– Sin é a chuir mo bhriathra le buile.
- ⁴ Tá saigheada an Uilechumhachtaigh i ngreim ionam,
Agus mo spiorad ag diúl a nimhe.
Tá uafáis Dé in eagar i m'aghaidh.

- ⁵ An ligean an t-asal fiáin glao as nuair a fhaigheann sé féar?
Nó an damh búir os cionn a choda?
- ⁶ An n-itear bia leamh gan salann?
Nó an bhfuil blas ar ghealacán uibh?
- ⁷ Diúltaíonn m'anam a shuaimhneas a cheapadh;
tá breoiteacht mo choirp á shuaitheadh.
- ⁸ Uch nach gcomhlíontar m'achainí!
Agus nach ndéonaíonn Dia mo dhóchas dom!
- ⁹ Go mba thoil le Dia mé a bhascadh,
Agus go scaoilfeadh sé lena láimh agus mé a scriosadh.
- ¹⁰ Bheadh sé fós mar shólás agam –
Agus bheinn daingean i bpian gan taise –
Nár shéan mé briathra an té is Naofa.
- ¹¹ Ach cén neart atá ionam le feitheamh?
Cad tá i ndán dom le go mbeinn foighneach?
- ¹² An é neart na gcloch mo neart?
An cré-umha í m'fheoil?
- ¹³ Níl cabhair fágtha ionam,
Agus d'imigh gach tuiscint uaim dá réir sin.
- ¹⁴ Nuair a thréigean a chara an té atá in éadóchas,
tugann sé droim láimhe le heagla an Uilechumhachtaigh.

- ¹⁵ Is fealltach iad mo chairde mar an tuile,
Mar leaba na dtuilte a ghabh thart;
- ¹⁶ Bíonn siadsan ag borradh leis an leac oighir,
Nuair a théann an sneachta i bhfolach iontu.
- ¹⁷ Nuair a thagann an teas, téann siad in éag;
Sa bhrothall téann siad ar ceal.
- ¹⁸ Téann na carbháin as a mbealach á lorg,
Imíonn siad faoin bhfásach, agus cailítear iad.
- ¹⁹ Bíonn carbháin Théamá ag súil leo,
Agus is astu a bhíonn a muinín ag buíonta Sheaba.
- ²⁰ Cuirtear díomá orthu cé go raibh misneach acu;
Tagann siad ansiúd, ach loictear orthu.
- ²² An ndúirt mé libh: “Tugaigí dom!”
Nó: “Tugaigí breab ar mo shon as bhur maoin!”
- ²³ Nó: “Fuasclaigí mé ó láimh an namhad.”
Nó: “Saoraigí mé ó ghreim na dtíoránach!”?
- ²¹ A rá is go bhfuil sibh anois gan mhisneach,
Go bhfeiceann sibh uafás agus go bhfuil scéin oraibh.
- ²⁴ Tugaigí teagasc dom, agus beidh mé i mo thost;
Taispeánaigí dom cá ndeachaigh mé amú.

²⁵ Nach bríomhar iad briathra ionraice!

Ach cén tairbhe ceartú uaibhse?

²⁶ An fiú libh focail a cháineadh,

Focail éadóchais a imíonn le gaoth?

²⁷ Is gearr go mbeidh an dílleachta á chur ar cranna agaibh,

Agus bhur gcara á dhíol agaibh ina shladmhargadh.

²⁸ Ach féachaigí orm, anois, le bhur dtoil.

Ar ndóigh ní inseoidh mé bréag le bhur mbéal!

²⁹ Filligí orm anois agus ná déantar éagóir!

Sea, filligí, tá mo chúis fós gan breith.

³⁰ An bhfuil éitheach i mo bhéal?

Nach n-aithneodh mo charball blas an mhí-áidh?

7 Nach bhfuil tréimhse dianseirbhíse ag an duine ar talamh?

Agus nach cosúil a laethanta le laethanta amhais?

² Mar dhaor a shantaíonn an scáth,

Agus mar amhas a iarrann luach a shaothair.

³ Is amhlaidh a dátaíodh dom míonna mairge

gur gearradh amach dom oícheanta buartha.

⁴ I mo luí dom deirim: “Cá huair a thiocfaidh an lá?”

Ar m’éirí dom deirim arís: “Cá huair a thiocfaidh an oíche?”

Agus bím do mo chiapadh go comhrac lae agus oíche.

- ⁵ Tá míola ag snámh ar mo chorp agus salachar ina bhrat air;
Tá mo chraiceann ag scoilteadh agus ag leá leis.
- ⁶ Is luaithe mo laethanta ná fearsad fíodóra,
Agus tá siad arna gcríochnú gan dóchas.
- ⁷ Á, cuimhnigh nach bhfuil i mo bheatha ach puth anála;
Ní fheicfidh mo shúile sonas go deo arís.
- ⁸ An tsúil a chonaic mé, ní fheicfidh sí mé níos mó.
Casfaidh do shúil i mo threo, ach beidh mé ar iarraidh.
- ⁹ Mar a scaipeann an néal, agus a imíonn sé ar ceal,
Sin mar nach bhfillfidh aníos an té a théann síos go Seól.
- ¹⁰ Ní thagann sé abhaile arís,
Agus ní aithneoidh a áitreabh é a thuilleadh.
- ¹¹ Uime sin ní chuirfidh mé cosc le mo theanga,
Labhróidh mé agus mo spiorad á bhuaireamh.
Beidh mé ag cáiseamh agus m'anam faoi dhoilíos.
- ¹² An mé an Mhuir nó an Ollphiast
A rá is go gcuirfeá lucht faire i mo chúram?
- ¹³ Má deirim: “Tabharfaidh mo leaba faoiseamh dom,
Agus déanfaidh mo tholg mo phian a bhogadh,”
- ¹⁴ Ansin cuireann tú scéin orm le brionglóidí
Agus scanradh le físeanna,

- ¹⁵ I dtreo gur fearr le m'anam folathachtadh,
Agus an bás féin ná [caidreamh le] mo chnámha
- ¹⁶ Nuair a rachaidh mé in éag, ní thiocfaidh anam ionam go brách.
Lig dom féin, mar níl i mo ré ach puth.
- ¹⁷ Cad tá sa duine le go ndéanfá mór níos fiú de?
Nó go dtógfá ceann de?
- ¹⁸ Go ndéanfá fiosrú air gach maidin
Agus é a thriail gach nóiméad?
- ¹⁹ Cá fhad go dtógfair díom do shúile
Agus ligean dom mo sheile a shlogadh?
- ²⁰ Abair gur pheacaigh mé, cén dochar duit sin,
A fhir faire an chine dhaonna?
Cad ab áil leat ag déanamh sprice díom,
I dtreo gur ualach ort mé?
- ²¹ Cad chuige nach dtógann tú mo pheaca ar shiúl
Agus mo choir a mhaitheamh dom?
Óir is gearr go luífidh mé sa chré;
Agus lorgóidh tú mé, ach ní bheidh mé ann chuige.

Is Cóir é Dia

8 D'fhreagair Bildead ó Shiúach ansin agus dúirt:

² An rachaidh aon stad ar an gcaint sin agat?

Agus ar an ngaoth mhór sin ó do chlab?

³ An gclaonann Dia an ceart?

An bhfiarann an tUilechumhachtach an chóir?

⁴ Má pheacaigh do chlann ina aghaidh

Thug sé suas faoi smacht a gcoirpeachta iad.

⁵ Má théann tú faoi choimirce Dé,

Agus achainí a dhéanamh chuig an Uilechumhachtach,

⁶ Má bhíonn tú íon ionraic,

Ansin músclóidh sé ar do shon,

Agus deiseoidh sé áitreabh d'fhíríantachta.

⁷ Is íseal a thaibhseoidh do staid ó chiana duit,

Agus is mór a bheidh do chonách níos déanaí.

⁸ Cuir ceist ar an nglúin a d'imigh romhat,

Agus tabhair aird ar sheanchas a sinsear –

⁹ Fás aon lae sinne, gan aon eolas;

Níl inár ré ar talamh ach scáil –

- ¹⁰ Nach ndéanfaidh siadsan thú a theagasc agus labhairt leat,
Agus briathra mar seo á rá ó chroí:
- ¹¹ An bhfásann an phaipir gan bhogach?
An mbláthaíonn geitirí gan uisce?
- ¹² Staith iad agus iad fós i mbarr a nglaise,
Mar is túisce a fheonn siad ná aon lusra.
- ¹³ A dhála sin ag cinniúint lucht dearmaid Dé,
Agus mar sin a théann dóchas an choirpigh ar ceal
- ¹⁴ Níl ina mhuinín ach tráithnín,
Agus ina mhisneach ach líon damhán alla.
- ¹⁵ Cuireadh sé gualainn lena theach agus ní sheasóidh sé.
Leagadh sé lámh air, ach ní mhairfidh sé.
- ¹⁸ Fuadaigh as a leaba é,
Agus séanfaidh sin go bhfaca sí riamh é.
- ¹⁶ Bláthaíonn sé mar phlanda faoin ngréin,
Agus sceitheann a phéacaí ar fud a luibhghoirt.
- ¹⁷ Ach tá a fhréamha in achrann i gcarnán cloch,
Agus tá [cónaí air] i measc na gcarraigeacha.
- ¹⁹ Tiormaíonn [an ghrian] é, féach,
Agus fásfaidh a thuilleadh ón talamh.

- ²⁰ Ar ndóigh ní dhiúltaíonn Dia don fhírén,
 Ná ní thugann lámh chúnta do choirpigh.
- ²¹ Beidh cár gáire ort athuair
 Agus beidh lúcháir ar do bheola.
- ²² Beidh náire mar bhrat ar lucht d'fhuatha
 Agus rachaidh both na gcoirpeach ar ceal.

Cóir Dé i Reim

9 Ansin d'fhreagair Iób agus dúirt:

- ² Is eol dom go deimhin gurb amhlaidh atá;
 Agus conas is féidir do dhuine bheith fíranta os comhair Dé?
- ³ Dá mb'áil leis conspóid a dhéanamh leis
 Ní fhéadfadh sé freagra as an míle a thabhairt air.
- ⁴ Is críonna é ó chroí agus is cumhachtach é ó neart.
 Cé a thug a dhúshlán riamh gan bheith thíos leis?
- ⁵ Eisean a d'aistrigh na sléibhte gan fhios dóibh;
 Agus déanann sé iad a threascart ina fhraoch.
- ⁶ Eisean a chroitheann an chruinne as a hionad,
 Ionas go gcritheann a colúin go léir.

- ⁷ Eisean a thugann ordú don ghrian ionas nach n-éiríonn sí,
Agus a chuireann na réaltaí i bhfolach.
- ⁸ Eisean amháin a leath na spéartha amach,
Agus a shatail ar thonnta na mara.
- ⁹ Eisean a rinne an Camchéachta agus Slat an Rí,
An Treighdín agus Réaltaí Lána an Deiscirt.
- ¹⁰ Eisean a dhéanann éachtaí thar cuimse
Agus iontais thar áireamh.
- ¹¹ Féach! Gabhann sé tharam, agus ní fheicim é;
Gluaiseann sé thar bráid, agus ní thugaim faoi deara é.
- ¹² Féach! beireann sé creach leis, agus cé dhéanfaidh é a thoirmeasc?
Cé a déarfaidh leis: “Cad tá á dhéanamh agat”?
- ¹³ Ní fhéadfadh fiú dia a fhraoch a chloí
Agus luigh lucht cúnta Ráhab faoina sháil.
- ¹⁴ Nach lú ná sin fós a d’fhéadfainnse freagra a thabhairt air,
Agus mo bhriathra a roghnú ina aghaidh?
- ¹⁵ Fág go bhfuilim sa cheart, ní fhéadfainn freagra a thabhairt.
Óir an té a chúisím, is é freisin is breitheamh.
- ¹⁶ Dá gcuirfinn toghairm air agus go bhfreagródh seisean mé,
Ní chreidim go n-éistfeadh sé le mo bhriathar.

- ¹⁷ Eisean a bhascann mé [ar thráithnín,
Agus a ghonann mé, créacht ar chréacht, gan chúis.
- ¹⁸ Eisean nach ligeann dom anáil a tharraingt
Agus a líonann mé le dobrón.
- ¹⁹ Más neart atá i gceist – siúd é an tUilechumhachtach!
Más cúirt bhreithiúnais, cé dhéanfaidh é a sheirbheáil?
- ²⁰ Cé go mbeinn sa chóir, dhaorfaí as mo bhéal féin mé;
Dá mbeinn gan choir, d'áiteodh sé coir orm.
- ²¹ Mé a bheith neamhchiontach – ní bheadh a fhios sin agam.
Chaithfinn uaim m'anam féin.
- ²⁹ Is mise a dhaorfaí,
Cad ab áil liom ag obair in aisce?
- ²² Sé an dá mhar a chéile é, uime sin a deirim:
Scríosann sé idir neamhurchóideach agus choirpeach.
- ²³ Dá dtitfeadh tubaiste mharaitheach go tobann,
Gháirfeadh sé faoi chinniúint an neamhchiontaigh.
- ²⁴ Tá an tír tugtha i lámha na gcoirpeach;
Cuireann sé folach ar aghaidh a bhreithiúna.
Nó murab eisean, cé heile?
- ²⁵ Is mire mo laethanta ná teachtaire reatha;
Teitheann siad, ní fheiceann siad aon sonas.

- ²⁶ Sleamhnaíonn siad ar aghaidh mar naomhóga giolcaí,
Mar iolar ag teacht de ruathar ar a sheilg.
- ²⁷ Má deirim: “Déanfaidh mé dearmad de mo ghearán,
Cuirfidh mé malairt cuntanóis orm féin, agus beidh mé gealgháireach”;
- ²⁸ Tagann eagla mo phianta go léir sa mhullach orm,
Mar tá a fhios agam nach nglacfaidh tú liom mar neamhchiontach.
- ³⁰ Dá nífinn mé féin le huisce sneachta,
Agus mo lámha a ghlanadh le buac,
- ³¹ Ansin do thumfá mé sa cheachair,
Agus ba ghráin le mo chuid éadaigh féin mé.
- ³² Óir ní fear é, mo dhála-sa, le go dtabharfainn freagra air,
Agus go bpléifí ár gcúis le chéile.
- ³³ Níl aon idirghabhálaí eadrainn,
A leagfadh a lámh orainn araon.
- ³⁴ Baineadh sé díom a shlat,
Agus ná bíodh a scéin do mo sceonú;
- ³⁵ Ach labhroidh mé ansin gan eagla roimhe,
Ní mar sin a thaibhsím dom féin ar aon chor.

10 Is beag orm mo bheo.
Scaoilfidh mé a shrianta le mo ghearán,
Labhroidh mé ó shearbhas m’anama.

- ² Déarfaidh mé le Dia: Ná daor mé!
Ach cuir in iúl dom an chúis atá agat i m'aghaidh.
- ³ An gean leat bheith do mo chiapadh,
Bheith ag maslú saothar do lámh,
Agus ag cuidiú le comhairle na gcoirpeach?
- ⁴ An bhfuil súile daonna i do cheann?
An bhfuil radharc agat mar atá ag an duine?
- ⁵ An bhfuil do ré mar ré an duine dhaonna?
Agus do bhlianta mar bhlianta an duine?
- ⁶ A rá is go bhfuil tú sa tóir ar mo pheaca,
Agus ar lorg mo chuire,
- ⁷ Óir is eol duit nach bhfuilim urchóideach,
Agus nach bhfuil aon duine le fuascailt a dhéanamh as do lámh.
- ⁸ Do lámha a chum agus a cheap mé,
Agus an gcasfaidh tú agus mé a scrios dá éis sin?
- ⁹ Cuimhnigh go ndearna tú mé den chré
Agus an ndéanfaidh tú cré arís díom?
- ¹⁰ Nár dhoirt tú amach mé mar bhainne
Agus nár théachtaigh tú mé mar dhéanfá cáis?
- ¹¹ Chuir tú brat craicinn agus feola tharam,
Agus dhlúthaigh tú mé le cnámha agus le féithleoga;

- ¹² Bhronn tú beatha agus buanghrá orm
Agus caomhnaigh tú m'anam le barr cúraim.
- ¹³ Chuir tú an méid sin i bhfolach i do chroí,
Is eol dom gurbh é seo a bhí beartaithe agat:
- ¹⁴ Dá ndéanfainn peaca, súil a choinneáil orm
Agus gan mo choir a mhaitheamh dom.
- ¹⁵ Dá mbeinn peacúil, mo mhairg mé!
Dá mbeinn neamhchiontach, ní ardóinn mo cheann,
Ach mé lán de tharcaisne, agus ar meisce na bpianta.
- ^{17c} Saothar dian mar thuarastal arís is dán dom.
- ¹⁶ Má dhéanaim mé féin a mhóradh, téann tú sa tóir orm mar leon,
Agus déanann tú iontais nua i m'aghaidh.
- ¹⁷ Tugann tú finnéithe nua i mo choinne
Agus méadaíonn tú do mhíshásamh liom.
- ¹⁸ Cén fáth gur thug tú ón mbroinn mé?
Uch nár éag mé, gan súil a leagan orm,
- ¹⁹ Agus bheith amhail is nach raibh mé ann riamh,
Do mo bhreith ó bhroinn go huaigh.
- ²⁰ Nach suarach iad laethanta mo bheatha?
Lig dom le go mbeadh greas aoibhnis agam,

- ²¹ Sula n-imím, imeacht gan teacht,
Go tír an dorchadais agus scáil an bháis,
- ²² Go tír a bhfuil a ghruaim mar dhorchadas tiubh,
Scáil an bháis gan eagar,
Arb dorchadas tiubh a ghile
Agus nach bhfeiceann solas na beatha.

Admhaíodh Iób Eagna Dé

1 1 Ansin d'fhreagair Zófar ó Namát agus dúirt:

- ² Nach bhfuil freagra le tabhairt ar chlabaireacht?
An bhfuil caint phras le bheith mar urra ag duine ar an gceart?
- ³ An ndéanfaidh na briathra a spalpann tú daoine a chur ina dtost?
An ndéanfaidh tú fonóid, gan duine do do bhréagnú?
- ⁴ Agus an ndéarfaidh tú: “Is íon é mo theagasc,
Agus an bhfuilim glan i do radharc?”
- ⁵ Uch nach labhródh Dia
Agus a bhéal a oscailt chugat,
- ⁶ Agus rúin na heagna a nochtadh duit!
Is de bharr a chomhairle agus a thuisceana iontaí
Atá do choirpeacht á cúiteamh aige leat.

- ⁷ An féidir duit teorainn Dé a shroicheadh
Nó ciumhais an Uilechumhachtaigh a bhaint amach?
- ⁸ Is airde é ná na spéartha! – Cad tá ar do chumas?
Is doimhne é ná Seól! – Cad tá ar eolas agat?
- ⁹ Is faide é a thomhas ná an domhan,
Is fairsinge é ná an fharraige.
- ¹⁰ Má ghabhann sé thar bráid, agus braighdeanas a chur i bhfeidhm,
Nó cúisiú go poiblí, cé a chuirfidh cosc leis?
- ¹¹ Is eol dó a pheacúla atá an duine;
Tá an urchóid os comhair a shúl, agus tugann sé aird uirthi.
- ¹² Tá an duine baoth ar uireasa tuisceana;
Is cuma nó searrach an asail fhiáin an duine ag teacht ar an saol.
- ¹³ Má chuireann tú do chroí in ord,
Agus do lámha a leathadh chun Dé –
- ¹⁴ Má bhíonn an t-olc idir lámha agat, cuir i bhfad uait é,
Agus ná lonnaíodh an éagóir i do bhoth –
- ¹⁵ Ansin ardóidh tú do cheann agus gan máchail air,
Agus beidh tú daingean, gan eagla ort.
- ¹⁶ Déanfaidh tú dearmad de d’ainnise,
Gan de chuimhne agat air ach mar an tuile a ghabh thart.

- ¹⁷ Beidh do shaol níos gile na meán lae,
 Agus déanfar láchan dá dhorchadas.
- ¹⁸ Beidh misneach agat, mar tá dóchas agat;
 Féachfaidh tú i do thimpeall, agus luífidh tú síos go slán sábháilte.
- ¹⁹ Luífidh tú síos, gan eagla aon duine ort,
 Ach a lán ar thóir do ghnaoi.
- ²⁰ Ach féachfaidh lucht an oilc ina dtimpeall le súile marbhánta;
 Ní bheidh bealach éalaithe fágtha acu,
 Agus gan de dhóchas acu ach an dé deiridh.

Nochtann Oibreacha Dé a Eagna

12 Ansin d'fhreagair Iób agus dúirt:

- ² Sibhse gan amhras lucht na tuisceana,
 Agus gheobhaidh an eagna bás libhse!
- ³ Ach tá tuiscint agamsa chomh maith libh,
 Agus níl an tosach agaibh orm,
 Agus, ó luaigh mé é, cé dó nach eol sin?
- ⁴ Is ceap magaidh mé do mo chairde,
 Mar glaoim ar Dhia agus súil agam le freagra!
 Níl san fhírén gan locht ach ceap magaidh.

- ⁵ An té atá ar a shuaimhneas níl ach drochmheas aige ar an ainnise,
Agus sonc don té a fuair barrthuisle.
- ⁶ Tá an rath ar bhothanna na ladrann;
Níl baol ar lucht Dia a ghriogadh,
An mhuintir a rinne dia de neart a lámh.
- ⁷ Ní gá duit ach ceist a chur ar na hainmhithe agus cuirfidh siad ar an eolas thú!
Nó ar éanlaith an aeir agus múinfidh siad thú;
- ⁸ Nó labhair leis an talamh, agus inseoidh sé duit,
Agus tabharfaidh iasc na farraige eolas duit.
- ⁹ Céard é ina measc seo go léir nach eol dó
Gurb é lámh Dé a rinne é seo go léir?
- ¹⁰ Tá anam gach dúile beo ina ghlaic,
Agus anáil anama an chine dhaonna.
- ¹¹ Nach ndéanann an chluas na briathra a phromhadh
Agus an carball an bia a bhlas?
- ¹² Leis an tseanaois a ghabhann an eagna
Agus an chríonnacht le síneadh na mblianta.
- ¹³ Is i [nDia] atá eagna agus cumhacht,
Is aige atá comhairle agus tuiscint.
- ¹⁴ Má leag sé anuas, níl tógáil i ndán;
Má chuireann sé duine i ngéibheann, níl fuascailt ann dó;

- ¹⁵ Má stopann sé na huiscÍ, téann siad i ndísc;
Má scaoileann sé leo, bánn siad an talamh.
- ²³ Mórann sé náisiúin agus ansin déanann iad a threascairt;
Cuireann sé an rath ar chiníocha agus ansin déanann iad a mhilleadh.
- ²⁴ Sciobann sé ar shiúl tuiscint lucht ceannais na tíre,
Agus fágann iad ar guardal i bhfásach gan treoir;
- ²⁵ Bíonn siad ag únfairt sa dorchadas gan solas
Agus fágann sé iad ag longadaíl mar a bheadh duine ar meisce.
- ¹⁶ Tá neart ann agus teacht aniar;
Is leis an dul amú agus an cur amú;
- ¹⁷ Fágann sé comhairleoirí ag siúl cosnochta
Agus breithiúna ina n-amadáin.
- ¹⁸ Scaoileann sé crios na ríthe
Agus ceanglann brat íochtair faoina goim.
- ¹⁹ Fágann sé sagairt ag siúl cosnochta
Agus leagann ar lár na huaisle.
- ²⁰ Ní fhágann sé focal ag na soilbhire,
Agus sciobann ar shiúl gaois na seanóirí.
- ²¹ Maslaíonn sí flatha
Agus coilleann ceandáine na dtréan.

²²Nochtann sé rúin as an dorchadas,
Agus tugann an scáil dhorcha chun solais.

13Féach! Chonaic mé é sin go léir le mo shúile cinn!
Chuala mo chluas é, agus thug mé aird air.

²An ní is eol daoibhse, is eol domsa freisin;
Níl an tosach agaibh orm!

³Ba mhian liom labhairt leis an Uilechumhachtach;
B'áil liom áiteamh le Dia.

⁴Maidir libhse, níl ionaibh ach lianna bréige;
Lucht leighis gan tairbhe sibh go léir!

⁵Uch nach gcoimeádfadh sibh bhur mbéal dúnta!
Ba chríonna an mhaise daoibh é!

⁶Éistigí anois, le bhur dtoil, le mo ghearán,
Agus tugaigí aird ar na hargóintí ó mo bhéal:

⁷An ndéanfaidh sibh cúis Dé a chothú le héitheach,
Agus bréag a insint ar a shon.

⁸An mbeidh sibh ag déanamh leathchuma ar a shon?
An mbeidh sibh mar abhcóidí aige?

⁹An mbeidh an scéal ar fónamh nuair a dhéanfaidh sé sibh a phromhadh?
An meallfaidh sibh eisean, mar a mheallfaí daoine?

- ¹⁰ Déanfaidh sé sibh a cheartú gan amhras,
Má dhéanann sibh leathchuma faoi cheilt.
- ¹¹ Nach gcuirfidh a mhórgacht scanradh oraibh?
Agus nach dtitfidh a uafás sa mhullach oraibh?
- ¹² Níl in bhur seanfhocail ach nathanna luaithrí,
Agus freagraí cré bhur bhfreagraí!
- ¹³ Cuirigí uaibh! Ligigí dom agus labhróidh mise freisin,
Is cuma cad a thiocfaidh as dom!
- ¹⁴ Cuirfidh mé m'anam i gcúl mo dhoirn,
Agus rachaidh mé sa seans leis!
- ¹⁵ Maraíodh sé mé más áil leis, níl de dhóchas agam
Ach mo bhealaí a chosaint ina láthair.
- ¹⁶ Sé a bheidh mar shlánú agam,
Nach coirpeach atá ag teacht os a chomhair.
- ¹⁷ Tugaigí aird ar a bhfuil le rá agam,
Agus cluas ghéar do mo bhriathra:
- ¹⁸ Féach, dá bhféadfainn mo chúis a agairt,
Tá a fhios agam gur mise a thiocfadh slán.
- ¹⁹ Cé rachaidh chun aighnis liom?
Mar is gearr go mbeidh mé i mo thost agus in éag.

- ²⁰ Deonaigh dhá achainí dom, sin uile,
 Agus ansin ní rachaidh mé i bhfolach ó do ghnúis.
- ²¹ Bog díom do lámh,
 Agus ná bím ar crith le heagla romhat!
- ²² Glaoigh ansin agus tabharfaidh mé freagra ort!
 Nó cead cainte domsa agus freagairse mé!
- ²³ Cé mhéad coir agus peaca a rinne mé?
 Inis dom mo locht agus m'éagóir.
- ²⁴ Cad ab áil leat ag ceilt do ghnúise
 Agus gan ach meas namhad agat orm?
- ²⁵ An ndéanfaidh tú duilleog ghaoithe a chiapadh,
 Agus dias chríon a thóraíocht?
- ²⁶ Óir scríobhann tú nithe searbha i m'aghaidh,
 Agus greamaíonn tú cionta m'óige díom;
- ²⁷ Cuireann tú mo chosa i gceap,
 Agus faireann tú mo bhealaí go léir,
 Agus tugann tú aird ar rian mo chos.
- ²⁸ [Tá mo shaol] go léir ag creimeadh mar chríonach,
 mar bhrat ite ag leamhain.

14 Fear a rugadh ó bhean,
 Nach raibh fad saoil aige ach mórchuid anró,

- ² A eascrann mar bhláth agus a fheonn,
Agus a imíonn mar scáil gan fanacht –
- ³ An ar a leithéid sin a leagann tú do shúil
Agus a thugann tú le breith a thabhairt air os do chomhair?
- ⁴ Uch nach gcailltear an glan
Ar mhalairt slí leis an neamhghlan!
- ⁵ Ós rud é go bhfuil a laethanta ríofa,
Agus líon a mhíonna ag brath ortsa,
Agus a theorainn do-ghafa leagtha síos agat dó,
- ⁶ Ná féach ina threo, ach lig dó féin,
Go gcomhlíona sé a lá dála an bhuachaill aimsire.
- ¹³ Uch nach gcuireann tú i bhfolach mé i Seól!
Agus mé a cheilt nó go dté d'fhearg thar bráid!
Agus téarma cinnte a cheapadh dom, agus cuimhneamh orm!
- ¹⁴ Fiú dá bhfaigheadh duine bás, agus aiséirí arís,
D'fhanfainn ar aimsir mo laethanta go léir,
Nó go ndéanfaí fóirithint orm.
- ¹⁵ Ghlaofá orm ansin, agus thabharfainn freagra ort,
Agus bheifeá ag tnúth le radharc a fháil ar shaothar do lámh.
- ¹⁶ Óir dhéanfaí mo chéimeanna a ríomhadh
Agus ní bheifeá ag faire mo locht.

- ¹⁷ Bheadh mo chuireanna faoi shéala i mála,
Agus chuirfeá folach ar mo pheaca.
- ⁷ Bíonn dóchas ann i gcónaí do chrann,
Má ghearrtar anuas é, cuirfidh sé bachlóga amach arís,
Agus ní theipfidh a phéaca.
- ⁸ Fiú má théann a fhréamha in aois sa talamh,
Agus go n-éagfaidh a stocán sa talamh,
- ⁹ Péacfaidh sé le boladh an uisce,
Agus eascróidh géaga as dála phlanda nua.
- ¹⁰ Ach téadh an duine in éag, agus fanann ina staic;
Imíodh an dé as fear, agus cá bhfuil sé?
- ¹¹ D'fhéadfadh uiscí na farraige dul ar ceal,
An sruthán dul i ndísc agus i dtiormacht,
Ach luíodh an duine san uaigh, agus ní éireoidh sé arís.
- ¹² Go dté na spéartha ar ceal ní mhúsclóidh sé,
Agus ní éireoidh sé as a chodladh.
- ¹⁸ Mar a thiteann sliabh le fána,
Agus a chorraítear carraig as a láthair,
- ¹⁹ Mar a chaitheann na huiscí na clocha,
Mar a scuabann an tuile luathreach na talún leis,
– Sin mar a scriosann tú dóchas an duine.

- ²⁰ Déanann tú é a threascairt go brách, agus imíonn sé leis;
Cuireann tú athrú cló air, agus seolann tú uait é.
- ²¹ Baineann a chlann mhac onóir amach, ach is gan fhios dó é!
Leagtar ar lár iad, ach ní eol dó sin.
- ²² Níl ag cur tinnis air ach a chorp féin,
Níl d'ábhar olagóin ag a anam ach é féin.

Agallamh a Dó

Iób á Dhaoradh as a Bhéal Féin

- 15** Ansin d'fhreagair Eilífeaz ó Théamán agus dúirt:
- ² Ar chóir do dhuine gaoismhear freagairt le heolas baoth?
Agus a bholg a líonadh le gaoth anoir?
- ³ An ndéanann sé a chúis a phlé le caint gan éifeacht
Agus le briathra gan tairbhe?
- ⁴ Sea, tá eagla Dé á cur ar shiúl agat
Agus tá urraim á diúltú agat dó.
- ⁵ D'urchóid a spreagann do ráite béil,
Agus is gean leat teanga na gcleasaithe.
- ⁶ Daorfar thú as do bhéal féin, agus ní as mo bhéalsa,
Agus is iad do bheola féin a thabharfaidh fianaise i d'aghaidh.

- ⁷ An tú céadghin an chine dhaonna?
Nó ar saolaíodh thú roimh na sléibhte?
- ⁸ Ar chuala tú rún Dé?
Ar ghlac tú an eagna chugat féin amháin?
- ⁹ Cén t-eolas atá agatsa nach bhfuil againne?
Cén intlíocht atá agat nach bhfuil againne freisin?
- ¹⁰ Tá an ceann liath agus an críonna inár measc,
Agus aos acu thar mar atá ag d'athair.
- ¹¹ An beag ort na sóláis ó Dhia?
Agus an focal a labhraíonn go cneasta leat?
- ¹² Cén fáth a mbaineann do racht de do bhonna thú?
Agus go bhfuil faghairt i do shúile?
- ¹³ A rá is go dtugann tú aghaidh do chaoraíochta ar Dhia
Agus go scaoileann tú focail mar sin as do bhéal.
- ¹⁴ Céard é an duine go mbeadh sé íon?
Agus gin na mná go mbeadh sé fíréanta?
- ¹⁵ Féach, ní chuireann Dia a mhuinín ina neacha naofa,
Ná ní íon iad na spéartha ina radharc.
- ¹⁶ Nach lú ná sin an duine, atá bréan gráiniúil,
Agus a shlogann an urchóid mar dheoch uisce?

- ¹⁷ Éist liom, tá ceacht agam duit,
Agus inseoidh mé duit cad a chonaic mé:
- ¹⁸ Cad deir lucht gaoise,
Agus nár cheil a sinsir,
- ¹⁹ Ar dóibh amháin a tugadh an talamh,
Agus nár ghabh aon deoraí ina measc:—
- ²⁰ I gcaitheamh a ré go léir,
Tá an t-urchóideach á chiapadh
Agus tá blianta an tíoránaigh arna ríomhadh.
- ²¹ Tá glórtha bagracha ina chluasa
Agus tiocfaidh an scriostóir air i lár a chonáigh.
- ³¹ Ná téadh sé i muinín a thoirt;
Tá breall air, níl aon tathag ann.
- ²² Ní bheidh aon dóchas aige go bhfillfidh sé ón dorchadas;
Tá a fhios aige gurb é an claíomh is dán dó,
- ²³ Agus a bheith ina bhia ag badhbha.
Tá a fhios aige go bhfuil an mí-ádh mar chinniúint aige,
- ²⁴ Agus cuireann lá an dorchadais scanradh air;
Faigheann buairt agus dálghas an lámh in uachtar air,
Amhail agus dá mbeadh rí éigin ar tí a ionsaithe.

- ²⁵ Óir shín sé a lámh in aghaidh Dé,
Agus leomhaigh sé dúshlán an Uilechumhachtaigh a thabhairt.
- ²⁶ Thug sé ruathar ceandána faoi
le sciath ramharbhocóideach.
- ²⁷ Bhí brat blonaige ar a cheannaithe
Agus sprochaillí saille ar a cheathrúna.
- ²⁸ Chuir sé faoi i gcathracha scriosta
Agus lonnaigh i dtithe tréigthe,
A bhfuil i ndán dóibh bheith ina bhfothracha.
- ²⁹ Ní bheidh sé saibhir, ná ní mhairfidh a mhaoín,
Ná ní leathfaidh a [scáth] i bhfad eile ar talamh.
- ³⁰ Ní scarfaidh sé leis an dorchadas;
Loscfaidh lasair a bhachlóga
Agus scuabfaidh an ghaoth a pheaca ar shiúl.
- ³² Feofaídh a ghéaga roimh a n-am;
Ní bheidh a chraobha glas.
- ³³ Ligfidh sé dá thorthaí titim agus gan iad abaí, dála na bhfíniúna,
Agus caithfidh sé uaidh a bhláth dála na holóige:
- ³⁴ Óir níl an rath ar chuideachta na n-urchóideach,
Agus loscfaidh bothanna na breibe le tine.
- ³⁵ Óir gineann siad mailís agus beireann siad an urchóid,
Agus déanann a mbroinn an chalaouis a réiteach.

Cóir agus Éagóir

16 Ansin d'fhreagair Iób agus dúirt:

² Nach minic a chuala mé a leithéid sin go léir cheana!

Nach ainnis an lucht sóláis sibh!

³ An mbeidh deireadh le bladhgar briathar?

Nó cad a ghoill ort gur fhreagair tú mé?

⁴ D'fhéadfainnse freisin labhairt mar thusa,

Dá mbeadh d'anamsa in áit m'anamasa.

An ndéanfainn thú a chiapadh le focail?

Nó mo cheann a chroitheadh ort?

⁵ Thabharfainn misneach duit le briathra mo bhéil

Agus ní dhiúltóinn sólas mo bheola.

⁶ Dá labhróinn ní bheadh laicis ar mo dhoilíos;

Dá scorfainn ní fhágfadh sé mé.

⁷ Anois ghoin mo chara cumainn mé

Agus ciapann mo chuideachta go léir mé.

⁸ D'éirigh sé mar fhinné i mo choinne,

Mar chúlghearrthóir, ag tabhairt fianaise i m'aghaidh.

- ⁹ Mhill a fhearg é, agus tugann sé fogha fúmsa;
Tá a fhiaccla á ndrannadh aige i m'aghaidh
Agus tá mo naimhde ag stánadh orm.
- ¹⁰ Tá a mbéal ar leathadh acu i mo choinne
Agus bhuail siad mé sa leiceann go fonóideach;
Tá rith an rása leo i m'aghaidh.
- ¹¹ Tá Dia do mo thabhairt suas don urchóideach,
Agus do mo chaitheamh i lámha na gcoirpeach.
- ¹⁷ Cé nach bhfuil an lámh láidir ag roinnt liom,
Agus gur íon í mo phaidir.
- ¹² Bhí mé ar mo shuaimhneas nó gur bhris sé ó chéile mé.
Rug sé ar mhuineál orm agus rinne smionagar díom.
Rinne sé a sprioc díom.
- ¹³ Agus tá a urchair á gcaitheamh ar gach taobh díom.
Goineann sé mé sna leasracha, gan trua gan taise;
Tá mo dhomlas á dhoirteadh aige ar an talamh.
- ¹⁴ Briseann sé mé mant ar mhant,
Agus tugann ruathar fúm mar a dhéanfadh laoch.
- ¹⁵ D'fhuaigh mé éadach róin ar mo chraiceann
Agus sádh mo cheann sa lathach.

¹⁶ Tá mo cheannaithe craorag le neart goil,
Agus tá gruaim mar ualach ar fhabhraí mo shúl.

¹⁸ Ná clúdaigh m'fhuil, a chré,
Agus ná bíodh áit suaimhnis ag m'olagón.

¹⁹ Anois féin, féach, tá m'fhinné ar neamh,
Agus tá mo chosantóir ansiúd thuas.

²⁰ Sé mo ghlaio chun Dé is abhcóide agam;
Ritheann na deora ó mo shúile ina láthair.

²¹ Déanann sé cás duine a thagairt i láthair Dé
Mar a dhéanfaidh mac an duine ar son a chomharsan.

²² Óir tá blianta mo shaoil arna n-áireamh,
Agus is gearr go ndéanfaidh mé imeacht gan teacht.

17 Tá mo spiorad le scrios,
Tá mo laethanta caite,
An uaigh atá i ndan dom.

² Tá lucht fonóide i mo thimpeall,
Agus is í a mailís taibhreamh na súl oscailte agam.

³ Ceap, más ea, urra orm i do láthair;
Cé rachaidh i mbannaí orm?

⁴ Chuir tú an tuiscint i bhfolach óna gcroí,
Uime sin ní ligfidh tú an bua leo.

- ⁵ Dála an duine a thugann cuireadh chun bia dá chairde,
Agus súile a chlainne gan preab iontu,
- ⁶ Mar sin a rinne sé nath díom i measc na gciníocha;
Níl ionam ach créatúr le seile a chaitheamh san aghaidh air.
- ⁷ Tá mo shúile á gcaochadh le gruaim,
Agus is geall le scáil mo ghéaga.
- ⁸ Cuireann sé seo uafás ar dhaoine ionraice,
Agus déanann an neamhurchóideach casaoid in aghaidh an éagóraigh.
- ⁹ Cloíonn an fírreán lena bhealaí,
Agus tagann breis nirt chun an té atá glan ó chroí.
- ¹⁰ Ach, tagaigí arís, sibh go léir, agus tugaigí fúm!
Agus ní bheidh saoi le fáil agam in bhur measc!
- ¹¹ Tá mo ré thart!
Tá mo phleannanna sáraithe,
Agus mianta uile mo chroí!
- ¹² Dá fhad í an oíche, a deir siad, tagann an lá;
Tá an solas láimh linn chun an dorchadas a ruaigeadh.
- ¹³ Níl súil agam ach le Seól mar bhaile,
Agus bualadh fúm sa dorchadas.
- ¹⁴ Tugaim athair ar an morgadh,
Agus máthair agus deirfiúr ar an gcruimh.

- ¹⁵ Cá bhfuil mo dhóchas, más ea,
 Agus cé d'fhéadfadh aon [aoibhneas] a fheiceáil i mo chomhair?
¹⁶ An dtiocfaidh siad seo síos liom go Seól?
 Nó an sínfear iad síos in éineacht liom sa pholl?

Ní Cabhair Fearg

18 Ansin d'fhreagair Bildead ó Shiúach agus dúirt:

- ² An gcuirfidh tú srian go deo le do theanga?
 An gcaithfidimid éisteacht, agus gan labhairt go pras?
³ Cén fáth nach bhfuil ach meas madra agat orainn,
 Agus gur cuma leat sinn nó [ainmhí éigiallda]
⁴ A stollann é féin le barr feirge?
 An gcaithfear an tír a bhánú ar do shon
 Agus an charraig a chur as a leaba?
⁵ Ní foláir, ambasa, solas an choirpigh a mhúchadh,
 Agus lasair a thine a dhul in éag.
⁶ Lagófar an solas ina bhoth
 Agus múchfar an lampa os a chionn.
⁷ Déanfar a choiscéimeanna daingne a chrapladh,
 Agus leagfaidh a chomhairle féin ar lár é.

- ⁸ Óir tugann a chosa féin isteach sa líon é,
Agus siúlann sé i measc na sás.
- ⁹ Béarfaidh gaiste ar sháil air
Agus greamóidh sé sa dol.
- ¹⁰ Beidh súil ribe i bhfolach ina chomhair sa talamh,
Agus gaiste roimhe ar an gcosán.
- ¹¹ Beidh scanradh air ó uafáis ina thimpeall,
Agus iad á leanúint go dlúth ar a shála.
- ¹² Beidh an gorta aige mar [pháirtí]
Agus an mí-ádh go dlúth lena thaobh.
- ¹³ Déanfaidh galar a chraiceann a chnaí,
Agus céadghin an bháis a ghéaga a chreimeadh.
- ¹⁴ Scuabfar é óna bhoth mar ar bhraith sé slán sábháilte.
Agus tabharfar é i láthair rí na n-uafás.
- ¹⁸ Tiomáinfeair é ó sholas go dorchadas,
Agus ruaigfeair as an saol é.
- ¹⁵ Lonnóidh [Lilit] faoina dhíon,
Agus scaipfeair ruibh ar a ghabháltas.
- ¹⁶ Seargfaidh a fhréamha laistíos,
Agus feofaidh a chraobha lastuas.

- ¹⁷ Rachaidh gach cuimhne air sa tír ar ceal,
 Agus ní mhairfidh a thásca ina dhúiche.
- ¹⁹ Ní bheidh síol ná sliocht air i measc a chine,
 Ná comharba air ina áit chónaithe.
- ²⁰ Cuirfidh a chríoch uafás ar an domhan thiar,
 Agus scéin ar an domhan thoir.
- ²¹ B'áit chónaithe choirpigh an áit seo go dearfa,
 Áitreabh duine nárbh eol dó Dia.

Buaic an Chreidimh

19 Ansin d'fhreagair Iób agus dúirt:

- ² An fada a bheidh sibh do mo chiapadh
 Agus do mo bhascadh le focail?
- ³ Thug sibh tarcaisne dom deich n-uaire
 Agus mhaslaigh sibh mé go mínáireach.
- ⁴ Fág go ndeachaigh mé amú,
 Nach bhfanann mo locht faram féin?
 [Labhair mé focail gan tairbhe,
 Ba trí dhearmad a labhair mé, agus le barr aineolais.]

- ⁵ Má bhíonn sibh uaibhreach liom,
Agus argóint i mo choinne a dhéanamh de mo náire,
- ⁶ Bíodh a fhios agaibh gurb é Dia a chuir san éagóir mé,
Agus a dhún a líon i mo thimpeall.
- ⁷ Féach! glaoim in aghaidh an éigin, ach ní thugtar freagra orm.
Iarraim cabhair, ach ní bhíonn ceart le fáil agam.
- ⁸ Chuir sé bac ar mo bhóthar agus ní féidir dom gabháil thairis.
Chuir sé an dorchadas ina bhrat ar mo chosán.
- ⁹ D'fhuadaigh sé mo ghlóir,
Agus bhain an choróin de mo cheann.
- ¹⁰ Rinne sé mé a bhascadh ó gach taobh, agus ghéill mé.
Stoith sé mo dhóchas mar phlanda as an talamh.
- ¹¹ D'adhain sé a fhearg i m'aghaidh,
Agus d'áirigh sé mé mar namhaid dó.
- ¹² Tháinig a fhorsáí i m'aghaidh in éineacht,
Thug siad ruathar fúm,
Agus chuir léigear ar mo bhoth.
- ¹³ Thréig mo bhráithre mé,
Agus scar mo lucht aitheantais liom ar fad.
- ¹⁴ D'imigh mo ghaolta agus mo chairde cumainn chun siúil uaim,
Agus rinne m'aíonna i mo theach dearmad orm.

- ¹⁵ Is strainséar mé dar le mo bhanseirbhísigh;
Níl ionam ach duine deoranta dar leo.
- ¹⁶ Glaoim ar mo sheirbhíseach, ach freagra ní thugann sé;
Ní foláir dom dul ag tathant air.
- ¹⁷ Is bréan le mo bhean an anáil asam,
Agus is gráin le mo bhráithre cíche mé.
- ¹⁸ Tá drochmheas ag na leanaí féin orm;
Nuair a thagaim i láthair labhraíonn siad i mo choinne.
- ¹⁹ Is fuath le mo chairde cléibh mé,
Agus an mhuintir dá dtug mé grá, d'iompaigh siad i m'aghaidh.
- ²⁰ Tá mo chuid feola ag lobhadh faoi mo chraiceann,
Tá mo chnámha ag gobadh amach ar nós fiacal.
- ²¹ Bíodh trua agaibh dom, a chairde liom, bíodh trua agaibh dom,
Óir threascair lámh Dé mé.
- ²² Cad chuige a ndéanann sibh mé a chiapadh ar nós Dé?
Nach bhfuil bhur sáith de m'fheoil ite agaibh?
- ²³ Mo mhairg nár scríobhadh síos mo bhriathra,
Nár inscríobhadh iad ar scrolla,
- ²⁴ Nár greanadh iad, le peann iarainn agus le luaidhe,
Ar charraig go brách.

- ²⁵ Is eol dom go maireann mo chosantóir beo,
 Agus go seasóidh seisean, an neach deireanach, an fód go daingean ar talamh.
- ²⁶ Dá bhfeicfinn é ar scaradh le mo chneas,
 Dá bhfaighinn radharc ar mo Dhia agus mé díchollaithe,
- ²⁷ – An té a d’fheicfinn, bheadh sé ar mo thaobh,
 An té a bhfeicfeadh mo shúile é, ní bheadh sé eascairdiúil liom.
 Tá mo leasracha á gcná!
- ²⁸ Sibhse a deir: “Cén chaoi a rachaimid sa tóir air?
 Cén leithscéal atá againn ina aghaidh?”
- ²⁹ Bíodh eagla oraibh féin anois roimh an gclaíomh,
 Mar adhanfar fraoch na feirge in aghaidh na hurchóide,
 Le go mbeadh a fhios agaibh go bhfuil breithiúnas ann dáiríre.

Níl aon Eisceachtaí

20 Ansin d’fhreagair Zófar ó Namát agus dúirt:

- ² Tá fonn ar mo smaointe freagra a thabhairt ar an méid sin;
 Agus ní ionadh mé a bheith do mo shuaitheadh go mífhoighneach;
- ³ Is beag orm an teagasc a fuaireas,
 Ach thug spiorad as mo thuiscint freagra orm:

- ⁴ Is eol [dom] seo ó na cianta,
Ó cuireadh an duine ar talamh:
- ⁵ Gur gearr í caithréim an urchóidigh,
Agus nach bhfuil ach gal soip i lúcháir an pheacaigh.
- ¹¹ Tá lúth na hóige ag borradh ina chnámha,
Ach luífidh sé leis sa chré
- ⁶ Fág go mbeadh sé chomh hard leis an spéir
Agus go sroichfeadh a cheann na néalta,
- ⁷ Rachaidh sé ar ceal go brách dála an chátha;
Déarfaidh an mhuintir a chonaic é: “Cá bhfuil sé?”
- ⁸ Baileoidh sé leis ar nós brionglóide agus ní bheidh fáil air.
Imeoidh sé leis dála aisling oíche.
- ⁹ An tsúil a chonaic é, ní luífidh sí air a thuilleadh,
Agus ní bhfaighfear radharc air níos mó ina áit dhúchais.
- ¹⁰ Beidh a mhic faoi leatrom le barr bochtanais,
Agus déanfaidh a chlann a mhaoin a aisíoc.
- ¹² Ba mhilis é blas na hurchóide ina bhéal,
Agus chuir sé i bhfolach í faoina theanga.
- ¹³ Níor mhian leis scaoileadh léi
Ach moill a chur uirthi ina bhéal.

- ¹⁴ Ach téann athrú ar a chuid bia ina ghoile,
Déanann nimh nathrach de ina bholg.
- ¹⁵ An mhaoin a shlog sé, ní foláir dó í a aiseag;
Déanfaidh Dia iad a dhíbirt as a bholg.
- ¹⁶ Déanann sé nimh nathrach a dhiúl;
Is í teanga na nathrach nimhe a mharóidh é.
- ¹⁷ Ní fhéachfaidh sé ar aibhneacha ola,
Ar shlaoda meala agus ime.
- ¹⁸ Tá deireadh leis an aoibh ar a cheannaithe de bharr a shochair;
Ní bheidh sásamh a thuilleadh aige as borradh a mhaoine.
- ¹⁹ Óir réab sé botháin na mbocht,
Agus thóg seilbh ar theach duine eile in áit teach a thógáil dó féin.
- ²⁰ Níorbh fhéidir saint a chroí a shásamh,
Agus anois [ní shábhálfaidh a thoice é].
- ²¹ Ní dheachaigh aon ní slán óna ampla,
Agus anois ní bheidh a chonách buan.
- ²² Luífidh an ghannchúis air agus flúirse ina thimpeall.
Tiocfaidh gach sort anró sa mhullach air.
- ²³ (Nuair a líon sé a bholg ...)
Scaoilfidh Dia fraoch loiscneach a fheirge go léir air,
Agus fearfaidh sé neascóidí ar a chorp.

²⁴ Má theitheann sé ón arm iarainn,
Aimseoidh an bogha cré-umha go paiteanta é.

²⁵ Tiocfaidh an crann amach trína dhroim,
Agus an rinn trí mháilín a dhomlais.

Tá stór uafas i ndán dó.

²⁶ Agus tá an dorchadas go léir ar a thí.

Tá tine gan bhoilg lena alpadh;
Agus sloigfidh sí a bhfuil fágtha ina bhoth.

²⁷ Nochtfaidh na flaithis a urchóid,
Agus éireoidh an talamh ina choinne.

²⁸ Scuabfaidh díle a theach ar shiúl,
Mar thuile lá na feirge.

²⁹ Sin é cuid roinne an urchóidigh ó láimh Dé
Agus oidhreacht a uaille ó Dhia.

Ní mar sin Atá

21 Ansin d'fhreagair Iób agus dúirt:

² Tugaigí cluas ghéar do mo ráite,
Agus bíodh an méid seo mar shólás agaibh uaimse.

- ³ Tugaigí cead cainte domsa chomh maith
Agus nuair a bheidh deireadh ráite agam, ar aghaidh le bhur bhfonóid.
- ⁴ An in aghaidh an duine atáimse ag gearán?
Cén fáth nach mbeadh mífhoighne orm?
- ⁵ Tugaigí aird orm, agus cuirfear déistean oraibh,
Agus ní bheidh focal asaibh.
- ⁶ Ní gá dom ach cuimhneamh agus tagann uafás orm,
Agus bím ar ballchrith.
- ⁷ Cén fáth gur buan iad na coirpigh
Agus go méadaíonn a maoin le himeacht na mblianta?
- ⁸ Cuirtear bun faoina gclann ina láthair,
Agus faoina ngaolta agus faoina sliocht os comhair a súl.
- ⁹ Tá a dtithe slán, gan eagla;
Ní orthusan a bhagraíonn Dia a shlat.
- ¹⁰ Doireann a dtarbh, agus bíonn an rath air,
Beireann a mbó lao, agus ní marbhghamhain.
- ¹¹ Ligeann siad dá naíonáin súgradh mar na huain,
Agus dá leanáí damhas [mar na fianna].
- ¹² Canann siad le ceol tiompáin agus cláirsí,
Agus bíonn siad ag rangás le poirt na feadóige.

- ³⁰ “Déantar an coirpeach a shábháil i gcomhair lá an uafáis;
Scuabtar ar shiúl é lá na feirge” –
- ³¹ Cé a chuirfidh a bhealaí ina leith aghaidh ar aghaidh,
Cé a dhéanfaidh a bhearta a chúiteamh leis?
- ¹³ Caitheann siad a ré faoi lúcháir,
Agus téann siad síos go Seól faoi shíocháin.
- ¹⁴ Ach is iadsan a deir le Dia: “Imigh uainn!
Ní áil linn eolas a chur ar do bhealaí!
- ¹⁵ Cad ab áil linn bheith ag fónamh don Uilechumhachtach,
Agus cén tairbhe a bheidh againn má ghuímid chuige?”
- ¹⁶ “Ní ar a láimh féin atá a gconách,
Agus is fada ó Dhia comhairle na gcoirpeach”
- ¹⁷ – An minic a mhúchtar lampa na gcoirpeach?
Nó a thagann an tubaiste sa mhullach orthu?
An roinneann sé pianta ina racht feirge?
- ¹⁸ An cuma iad nó diasa á séideadh ag an ngaoth,
Nó cáith a scuabadh ag an stoirm?
- ¹⁹ Deir sibh: “Déanann Dia pionós an duine a chur i dtaisce dá chlann.”
Déanadh sé díoltas air féin – d’fhonn go mbeadh a fhios aige!
- ²⁰ Go bhfeice a shúile féin a scrios,
Agus go n-ola sé fearg an Uilechumhachtaigh!

- ²¹ Óir cén mhairg dó a theach ina dhiaidh,
Nuair atá líon a mhíonna thart?
- ²² “Cé a d’fhéadfadh ceachta san eagna a thabhairt do Dhia,
Agus gurb é a thugann breith ar na huachtaráin?”
- ²³ Faigheann duine bás i mbarr a chumais,
Agus é go sona sásta ar fad,
- ²⁴ A cheathrúna ramhar méith,
Agus smior a chnámh gan seascadh.
- ²⁵ Faigheann duine eile bás agus é searbh ó chroí,
Gan aon aoibhneas riamh a bhlaiseadh.
- ²⁶ Luíonn siad le chéile sa chré,
Agus brat cruimheanna orthu.
- ²⁷ Is maith is eol dom bhur smaointe
Agus na bearta atá á dtaibhreamh daoibh i m’aghaidh,
- ²⁸ Óir deir sibh: “Cá bhfuil teach an fhilátha?
Agus cá bhfuil an both inar lonnaigh an coirpeach?”
- ²⁹ Nár chuir sibh riamh ceist ar lucht taisteal na slí?
Nó ar bhain sibh míchiall as séadchomharthaí?
- ³² Déantar é a iompar chun na huaighe,
Agus cuirtear faire ar a leacht.

- ³³ Is milis leis fóda an ghleanna;
 Leanann an saol mór é ina shochraid
 (Agus gabhann slua gan áireamh roimhe amach).
- ³⁴ Cén chiall mar sin atá le bhur sólás baoth?
 Maidir le bhur bhfreagraí, níl fágtha iontu ach bréag!

Agallamh a Trí

Cúitíonn Dia

22 Ansin d'fhreagair Eilífeaz ó Théamán agus dúirt:

- ² An féidir d'aon duine tairbhe a dhéanamh do Dhia
 Le go ndéanfadh an t-eagnaí tairbhe dó?
- ³ An aon bhuntaiste é don Uilechumhachtach thú a bheith fíréanta?
 Nó an aon mhaith dó thú a bheith gan locht i do bhearta?
- ⁴ An de bharr do dhúthrachta a chuireann sé pionós ort
 Agus a théann sé chun breithiúnais leat?
- ⁵ Nach mór í d'urchóid,
 Agus nach bhfuil do chuireanna gan teorainn?
- ⁶ Bhítheá ag éileamh geall gan chúis ar do bhráithre,
 Agus ag sciobadh a gcuid éadaigh ón mbocht.

- ⁷ Níor thug tú deoch uisce don tuirseach,
Agus dhiúltaigh tú arán don ocrach.
- ⁹ Lig tú na baintreacha uait folamh
Agus bhasc tú géaga na ndílleachtaí.
- ¹⁰ Uime sin tá gaistí i do thimpeall
Agus uafás tobann do do sceimhliú.
- ¹¹ Dorchaíodh do sholas agus dalladh thú,
Agus tá an díle do do bhá.
- ¹² Nach bhfuil cónaí ar Dhia in uachtar neimhe
[Ag féachaint anuas] ar na réaltaí is airde?
- ¹³ Ach deir tú: “Cén t-eolas atá ag Dia?
Agus an féidir leis breith a thabhairt tríd an dorchadas?”
- ¹⁴ Tá na néalta mar bhrat tiubh dó agus ní féidir leis feiceáil,
Agus siúlann sé ar stua na speire.
- ⁸ Ach is ag an tréan atá seilbh ar an talamh,
Agus tá cónaí ar an gcumasach ann.
- ¹⁸ Líonann sé a dtithe le hiolmhaitheasaí,
Agus is cian uaidh comhairle na n-urchóideach.”
- ¹⁵ An gcloífidh tusa leis an seanchosán,
A ghabh na hurchóidigh?

- ¹⁶ Sciobadh iadsan ar shiúl in antráth,
Agus scaoileadh abhainn thar a láithreacha boinn.
- ¹⁷ Dúradar le Dia: “Imigh uainn!”
Agus “Cad is féidir don Uilechumhachtach a dhéanamh linne?”
- ¹⁹ Feiceann na fíréin an méid sin agus bíonn áthas orthu,
Agus bíonn na neamhchiontaigh ag fonóid fúthu:
- ²⁰ “Scríosadh a [réim] go dearfa,
Agus loscadh a gconách le tine!”
- ²¹ Déan réiteach le Dia agus bíodh síocháin agat
Agus rachaidh sin go mór i dtairbhe duit.
- ²² Cuir fáilte roimh bhriathra a bhéil,
Agus taiscigh a theagasc i do chroí
- ²³ Más áil leat filleadh ar an Uilechumhachtach agus tú a thógáil aníos,
Díbir an urchóid ó do bhoth,
- ²⁴ Agus caith an t-ór sa luathreach,
Agus ór Óifír ar ghrinneall na habhann;
- ²⁵ Ansin beidh an tUilechumhachtach agat mar ór,
Nó mar airgead ina charnáin.
- ²⁶ Beidh an tUilechumhachtach agat mar ábhar lúcháire,
Agus ardóidh tú do ghnúis chun Dé.

- ²⁷ Guífidh tú chuige, agus éistfidh sé leat,
 Agus comhlíonfaidh tú do mhóide.
- ²⁸ Má bheartaíonn tú cúrsa, rithfidh leat,
 Agus lonróidh solas ar do bhealaí.
- ²⁹ Óir leagann sé ar lár lucht na mbriathar uallach,
 Agus slánaíonn sé lucht na súl uiríseal.
- ³⁰ Fuasclaíonn sé an neamhchiontach,
 Agus tiocfaidh [tusa] slán trí ghlaine do lámh.

Ag an Urchóideach atá an Bua

23 Ansin d'fhreagair Iób agus dúirt sé:

- ² Is ceannairceach mo chasaid fós inniu,
 Cé go bhfuil mo lámh ag luí ar m'osnaíl.
- ³ Uch gan a fhios agam cá bhfaighinn é,
 Le go rachainn faoi bhráid a shuí breithimh.
- ⁴ Chuirfínn mo chás in iúl os a chomhair
 Agus bheadh clab orm le hargóintí.
- ⁵ D'fhoghlaiméoinn gach focal cosanta a labhródh sé,
 Agus thuigfínn gach a ndéarfadh sé liom.

- ⁶ An rachadh sé chun aighnis liom le lán a chumais?
Ní dhéanfadh! Níorbh fholáir dó éisteacht a thabhairt dom.
- ⁷ Is duine ionraic a bheadh ag argóint leis
Agus bhuaifainn mo chás go dearfa.
- ⁸ Féach! Má ghabhaim soir, níl sé ann;
Nó siar, ní bhfaighim radharc air.
- ⁹ Má chuardaím thuaidh é, níl fáil air;
Má chasaim ó dheas, ní fheicim é.
- ¹⁰ Ach dá mbeadh eolas aige ar mo bhealaí,
Dá ndéanfadh sé mé a phromhadh sa soitheach leá is mar ór a thiocfainn as.
- ¹¹ Lean mo chos go dlúth dá chéimeanna,
Chloígh mé lena bhealach gan casadh i leataobh.
- ¹² Níor chlaon mé ó aithne a bheola,
Agus thaiscigh mé briathra a bhéil.
- ¹³ Ach tá a rogha déanta aige, agus cé a d'fhéadfadh é a chur ar mhalairt treo?
Cibé ní a bheartaíonn sé ina chroí, cuirfidh sé i gcric é.
- ¹⁴ Comhlíonfaidh sé cibé rud a shocraigh sé dom,
Dála a lán beartas eile atá socair aige.
- ¹⁵ Uime sin, tá uafás orm ina láthair;
Agus dá mhéid a mhachnaím, is ea is mó a bhíonn scanradh orm roimhe.

- ¹⁶ Scaip Dia mo mhisneach,
 Agus chuir an tUilechumhachtach sceimhle orm.
- ¹⁷ Óir déanann an dorchadas mise a cheilt air,
 Agus cuireann an ghruaim brat idir é agus mé.

24 Cén fáth nach bhfuil a thaisce tráthanna féin ag an Uilechumhachtach?
 Agus cén fáth nach bhfeiceann lucht a aitheantais a laethanta?

- ² Tógann na [coirpigh] marcanna teorann chun siúil;
 Fuadaíonn siad idir chaoirigh agus [aoire].
- ³ Tiomáineann siad asal an dílleachta chun siúil,
 Agus tógann siad damh na baintrí mar gheall.
- ⁴ Seachnaíonn lucht déirce anois na bóithre móra,
 Agus téann bochta na tíre go léir i bhfolach.
- ⁵ Imíonn siad amach faoin bhfásach ar nós na n-asal fiáin,
 Agus ocras a gclainne [á ngriogadh]
 Chun bia a lorg sna steipeanna loma.
- ⁶ Ní mór dóibh fómhar a bhaint i ngort duine eile,
 Agus na caora fáin a phiocadh i bhfíonghort an urchóidigh.
- ⁷ Caitheann siad an oíche tarrnacht, gan éadach,
 Gan brat lena gcosaint ón bhfuacht.
- ⁸ Fliuchtar go craiceann iad ó fhearhainn na sléibhte,
 Agus le heaspa fothana, síneann siad le taobh carraige.

- ¹⁰ Téann siad timpeall tarrnacht le heaspa éadaigh,
 Agus iompraíonn siad na punanna agus iad gan bhia.
- ¹¹ Caitheann siad brothall an mheán lae idir sraitheanna na bhfíniúna.
 Déanann siad na cantaoirí fíona a phasáilt agus tart orthu féin.
- ¹² Bíonn osnaíl na mbásachán le cloisteáil ón gcathair,
 Agus screadann an duine gonta ó chroí.
 Ach ní thugann Dia cluas [dá nglao].
- ⁹ Baintear a dtalamh de leanaí gan athair,
 Agus tógtar [brat] an bhochtáin mar gheall.
- ¹⁴ Éiríonn an dunmharfóir roimh lá,
 Leis an mbocht agus an dealbh a mharú.
- ¹⁵ Bíonn an t-adhaltrach ag tnúth leis an gcamhaoir,
 Á rá: Ní bhfaighfear radharc orm,
 Agus cuireann sé brat thar a aghaidh.
- ^{14c} Téann an gadaí timpeall san oíche,
¹⁶ Agus briseann isteach i dtithe sa dorchadas.
 Sa lá téann siad i bhfolach;
 Ní eol dóibh siúd an solas.
- ¹³ Is cuma iad nó naimhde an tsolais;
 Ní eol dóibh a bhealaí,
 Agus seachnaíonn siad a chosáin.

- ¹⁷ Dóibh go léir, sí an mhaidin an tráth is dorcha,
Mar is eol dóibh a huafáis.
- ¹⁸ Deir sibh: “Is tapa a scuabfaí ar shiúl iad ar dhromchla na n-uiscí;
Bheadh mallacht ar a gcuid den talamh.
Ní thabharfadh a bhffionghort toradh uaidh cheal uisce.
- ¹⁹ Scuabfadh uiscí an tsneachta a ngairdíní le fána.
Dá scrúdódh Dia an peacach,
²⁰ Dhéanfadh an bhroinn a dhealbhaigh é dearmad air,
Agus ní thabharfaí a ainm chun cuimhne a thuilleadh.
Mar sin a bhascfaí an urchóid mar a dhéanfaí crann.”
- ²¹ Mhaslaigh sé an bhean aimrid nár iompair leanbh,
Agus ní raibh sé cneasta leis an mbaintreach.
- ²² Ach cuirtear fad le laethanta an tóránaigh,
Agus beireann sé bua le barr nirt,
Nuair a chailleann sé a mhuinín ina bheatha,
- ²³ Tugtar dó socracht agus taca.
Dá mbeadh [Dia] ag faire a mbealaí,
- ²⁴ D’ardófaí iad ar feadh tamaillín, agus ansin theipfidís.
Thitfidís ar lár, agus threigfidís ar nós na leamhaí buí,
D’fheofaidís ar nós diasa arbhair.

²⁵ Muran mar sin atá, cé a chruthóidh gur thugas m'éitheach,
Nó cé a thaispeánfaidh nach fíor iad mo ráite?

Dia Uilechumhachtach

25 Ansin d'fhreagair Bildead ó Shiúach agus dúirt:

² Cad é tiarnas agus urraim atá ag dul do [Dhia]!
Cuireann sé an tsíocháin i réim sna harda.

³ An bhfuil áireamh ar líon a shluaite,
Ar tháinig aon duine slán óna [luíocháin]?

⁴ Arbh fhéidir d'aon duine a bheith fíréanta i láthair Dé?
Arbh fhéidir don té a gineadh ó bhean a bheith ionraic?

⁵ Níl an ghealach féin geal,
Ná na realtaí glan ina láthair.

⁶ Nach lú ná sin an duine, nach bhfuil ann ach cruimh,
Agus mac an duine, nach bhfuil ann ach péist.

26 ⁵ Bíonn na Rafáim ar crith faoin talamh thíos,
Bíonn eagla ar na huiscí agus ar a lucht áitribh.

⁶ Tá Seól tarrnacht os a chomhair,
Agus Abadón gan bhrat.

⁷ Eisean a leath an Roinn Thuaidh thar an bhfolús

Agus a chroch an chruinne ar neamhní.

⁸ Cheangail sé na huiscí ina néalta,
Agus níor stróiceadh na scamail faoina n-ualach.

⁹ Chlúdaigh sé aghaidh na [lánré],
Agus leath sé a néal thairsti.

¹⁰ Chuir sé fáinne thart ar dhromchla na n-uiscí,
Ag an teorainn idir solas agus dorchadas.

¹¹ Tagann creathán ar cholúin na spéire,
Agus uafás, nuair a chloiseann siad é ag bagairt.

¹² Chiúnaigh sé an fharraige lena chumhacht,
Agus threascair sé Ráhab lena éirim.

¹³ Shoilsigh a anáil na spéartha,
Agus ghoin a lámh an nathair ar teitheadh.

¹⁴ Ach féach! níl sa mhéid sin go léir ach imill a bhealaí!
Ní chloisimid uaidh ach macalla cogair!
Cé a thuigfeadh toirneach a chumhachta?

Iób Fíréanta

¹ Ansin d'fhreagair Iób, agus dúirt:

² Nach breá an chabhair a thug tú don lag!
Nach mór an fhuascailt a rinne tú ar an ngéag thláith!

³ Nach maith an chomhairle a thug tú don aineolach!

Agus an misneach don lagmhisniúil.

⁴ Ach cé leis a ndearna tú do chomhráite?

Agus cé leis an spiorad a tháinig uait?

27 Agus lean Iób air lena aitheasc agus dúirt:

² Dar Dia beo a bhain díom mo cheart,

Agus dar an Uilechumhachtach a chuir gruaim ar m'anam,

³ Fad tá an dé ionam,

Agus spiorad Dé i mo pholláirí,

⁴ Ní labhróidh mo bheola focal éithigh go brach

Ná ní thiocfaidh bréag as mo bhéal!

⁵ Gura fada uaim a admháil go bhfuil tú sa cheart!

Go lá mo bháis ní shéanfaidh mé m'ionracas.

⁶ Seasaim ar fhód m'fhíréantachta, agus ní bhogfaidh mé.

Níl ábhar gearáin ag mo choinsias orm de bharr mo shaoil.

⁷ Droch-chríoch ar m'eascara, dála an urchóidigh,

Agus ar mo namhaid, dála an éagraífigh.

⁸ Óir cén dóchas atá ag an aindiaga ag [guí] dó,

Agus ag ardú a anama chun Dé?

- ⁹ An n-éistfidh Dia lena ghlaio
Nuair a thagann an mí-ádh sa mhullach air?
- ¹⁰ An é an tUilechumhachtach is gean leis?
An gcuireann sé a ghuí i gcónaí chun Dé?
- ¹¹ A mhalairt! Taispeánfaidh mé daoibh cé mar oibríonn cumhacht Dé,
Gan aon chuid de bheartais an Uilechumhachtaigh a cheilt.
- ¹² Dá dtuigfeadh sibh féin go léir iad,
Ní chuirfeadh sibh bhur n-anáil amú ar bhriathra baotha.

An Mac Mallachtan

- ¹³ Sé seo atá i ndán ag Dia don choirpeach,
Agus an oidhreacht a bhronnann an tUilechumhachtach ar an tíoránach.
- ¹⁴ Dá líonmhaire iad a chlann mhac, sé an claíomh is dán dóibh;
Agus beidh a sliochtsan ar an ngannchuid bia.
- ¹⁵ Déanfaidh an bás an mhuintir a bheidh fágtha a adhlacadh,
Agus ní dhéanfaidh a mbaintreacha olagón.
- ¹⁶ Cruinníodh sé airgead mar luaitheach,
Agus cnuasaíodh sé éadach mar chré.
- ¹⁷ Bíodh aige! Ach is duine cóir a chaithfidh,
Agus roinnfear a chuid airgid ar an muintir ionraic.

- ¹⁸Thog sé nead damhán alla dó féin,
Agus seantán fhear faire.
- ¹⁹Luíonn sé síos saibhir, ach ní bheidh sé amhlaidh arís,
Nuair a dhúiseoidh sé beidh gach ní imithe.
- ²⁰Tiocfaidh uafáis sa mhullach air mar thuile,
Agus fuadóidh stoirm é san oíche.
- ²¹Ardóidh an ghaoth anoir ón talamh é, agus béarfaidh sí léi é,
Sciobfaidh sí é óna áit chónaithe.
- ²²Déanfar sprioc lámhaigh de gan trua ná taise;
Caithfidh sé teitheadh ó lucht a bhagartha.
- ²³Buailfear bosa nuair a leagfar ar lár é,
Agus beifear ag drannadh air ó gach aird.

Iomann don Eagna

- 28**Tá mianach ann don airgead
Agus tine ann leis an ór a ghlanadh.
- ²Tógtar iarann as an talamh,
Agus tagann copar ón gcloch leáite.
- ³Cuireann an duine deireadh le dorchadas.
Déanann sé an charraig dhorcha dhubhach a pholladh

Síos go híochtair agus go grinneall.

⁴ Déanann muintir an lampa mianaigh a thochailt,
In áiteanna atá gan teannta don chois,
Agus bíonn siad ar cheann téide i gcéin ó dhaoine.

⁵ An talamh as a dtagann an t-arán,
Déantar é a chreachadh laistíos le tine.

⁶ Is leaba saifírí a chlocha,
Agus ór is luaithreach aige.

⁹ Leagann an duine a lámh ar an mbreochloch,
Agus iompaíonn sé na cnoic bunoscionn.

¹⁰ Gearrann sé tolláin trí na carraigeacha,
Agus é ag faire amach do gach sort seoide.

¹¹ Cuardaíonn sé foinsí na n-aibhneacha,
Agus nochtann don saol a mbíonn i bhfolach.

¹² Ach an eagna, cá bhfuil sí le fáil
Agus cá bhfuil teacht ar an tuiscint?

¹³ Ní eol don duine an bealach chuici,
Agus ní bhfaightear í i dtír na mbeo.

⁷ Níl eolas na slí ag an éanlaith chreiche,
Agus ní fhaca súil na baidhbhe í.

- ⁸ Níor ghabh na hainmhithe maorga an cosán sin,
Ná níor leag an leon a chosa air.
- ¹⁴ Deir an duibheagán: “Níl sí ionamsa,”
Agus an fharraige: “Níl sí faramsa.”
- ¹⁵ Ní féidir í a cheannach ar ór,
Ná díol aisti le meáchan airgid.
- ¹⁶ Ní féidir luach a chur uirthi de réir ór Óifír,
Ná de réir oinisce ná saifíre lómhaire.
- ¹⁷ Níl dul ag ór ná ag gloine uirthi,
Ná ní féidir soithí óir fhíre a mhalartú uirthi.
- ¹⁸ Ní fiú cuireal ná criostal a lua –
I gcóimheas léi ní fiú péarla an t-iascach.
- ¹⁹ Tópás na hAetóipe ní ionann agus í,
Ná ní féidir í a mheas leis an ór fíre.
- ²⁰ Ach inis dom, cad as don eagna?
Agus cá bhfuil an tuiscint le fáil?
- ²¹ Tá sí i bhfolach ó shúile na mbeo go léir,
Agus ceilte ar éanlaith an aeir.
- ²² Deir Abadón agus an Bás:
“Ní bhfuairamar ach clos tráchta uirthi.”

- ²³ Ag Dia amháin is fios a cosán,
Agus dó is eol a háit lonnaithe.
- ²⁴ Mar tá radharc aige go imill na cruinne,
Agus feiceann sé gach ní faoin spéir go léir.
- ²⁵ Nuair a thug sé a meáchan don ghaoth,
Agus a thomhais sé toirt na n-uiscí,
- ²⁶ Nuair a leag sé síos reacht don bháisteach,
Agus cosán le leanúint don toirneach,
- ²⁷ Bhí radharc aige uirthi, agus cheap sé a fiúntas;
Thug breith uirthi agus ghrinnschrúdaigh í.
- ²⁸ Agus dúirt sé leis an duine:
“Féach, eagla an Tiarna an eagna,
Agus an t-olc a sheachaint is ea an tuiscint.”

Iób ag Caoineadh a Cháis

29 Lean Iób air lena aitheasc ansin agus dúirt:

- ² Uch nach bhfuil an scéal agam mar a bhí sna míonna atá thart,
Agus sna laethanta ina raibh Dia i mo chúram.
- ³ Nuair a bhí a lampa ag taitneamh os mo chionn,
Agus a sholas mar threoir agam sa dorchadas,

- ⁴ Mar a bhí mé i laethanta mo shéin,
Nuair a chuir Dia fál timpeall mo bhotha;
- ⁵ Nuair a bhí an tUilechumhachtach fós faram,
Agus mo chlann i mo thimpeall;
- ⁶ Nuair a bhí mo chosa á ní le huachtar,
Agus ola ina slaoda ó na carraigeacha!
- ⁷ Nuair a ghabh mé amach go geata na cathrach,
Nuair a shuigh mé in áit an mhargaidh,
- ⁸ Chonaic na hógánaigh mé agus chuaigh siad i leataobh,
Agus d'éirigh na seanóirí ina seasamh.
- ⁹ Scoir na flatha den chaint.
Agus leag méara ar a mbeola.
- ¹⁰ D'éist glór na dtaoiseach,
Agus níor bhog a dteanga ón gcarbhall.
- ¹¹ Nuair a chuala an chluas mé, chuir sí a beannacht orm,
Agus nuair a chonaic an tsúil mé thug sí fianaise orm.
- ¹² Óir d'fhuascail mé an bocht nuair a ghlaoi sé,
Agus an dílleachta a bhí gan lámh chúnta.
- ¹³ Tháinig beannacht orm ón té a bhí ag saothrú an bháis
Agus chuir mé lúcháir ar chroí na baintrí.

- ¹⁴ Chuir mé an fhíréantacht umam mar bhrat;
Ba gheall le caidhp agus clóca agam an ceart.
- ¹⁵ Ba shúile mé don dall,
Agus cosa don bhacach.
- ¹⁶ Ba athair mé don bhochtán,
Agus d’iniúch mé cúis an duine anaithnid.
- ¹⁷ Bhris mé giall an éagóraigh
Agus sciob mé a chreach óna fhiacra.
- ¹⁸ Dúirt mé liom féin: “Gheobhaidh mé bás faoi onóir;
Rachaidh mo laethanta i líonmhaire dála an chrann pailme,
- ¹⁹ Agus mo fhréamha leata i dtreo na n-uiscí,
Agus an drúcht ag luí ar mo dhuilliúr san oíche.
- ²⁰ Ní rachaidh mo cháil ar gcúl,
Agus beidh neart úr sa bhogha i mo láimh.”
- ²¹ D’éisteadh daoine liom go foighneach,
Agus thugaidís cluas do mo chomhairle gan focal astu.
- ²² Nuair a bhíodh deireadh ráite agam ní labhraidís arís,
Agus thit mo fhocla orthu ceann ar cheann.
- ²³ Bhídís ag feitheamh liom mar a bheidís leis an mbáisteach.
Agus d’oscláidís a mbéal mar a dhéanfaidís don bháisteach dhéanach.

- ²⁴ Dá ngairfinn fúthu, ní chreidfidís;
Dá réiteoinn, ní chuirfidís ina choinne.
- ²⁵ Dhéanainnse a gcúrsa a roghnú, agus shuínn mar thaoiseach;
Agus bhínn mar rí i measc a shluaite,
Agus mar shólásaí do lucht an chaointe.

- 30** Ach is ceap magaidh mé anois
Ag na sóisir, ag dream is óige ná mé féin,
Nár bh fhiú liom a n-aithreacha
A chur i bhfeighil mo thréad le mo mhadraí.
- ² Cén tairbhe dom neart a lámh,
Mar ní raibh aon lúth fágtha sa dream úd
- ³ Le gannchúis agus le gorta!
Bhídís ag cogaint fréamha luíonna an fhásaigh,
- ⁴ Agus na leamhaí buí agus duilliúr na dtor;
Ní raibh de bhia acu ach fréamh an aitinn.
- ⁵ Tiomáineadh ó chomhluadar daoine iad;
Tógadh liú ina n-aghaidh dála an ghadaí;
- ⁶ Níor mhór dóibh cur fúthu in aillteacha na ngleannta,
In uaimheanna talún agus i bpluaiseanna carraige.
- ⁷ Bhídís ag lógóireacht i measc na dtor,
Agus ag brú ar a chéile sna neantóga.

- ⁸ Síol gan uaisleacht gan mheas,
Scríosadh iad as an tír.
- ⁹ Sin iad an dream anois a bhfuilim mar ábhar amhrán acu!
Táim i mo sceith béil acu.
- ¹⁰ Tá an ghráin acu orm agus seachnaíonn siad mé.
Ní scorn leo seile a chaitheamh san aghaidh orm.
- ¹¹ De bhrí gur bhain Dia mo chumas díom, agus gur threascair sé mé,
Chaitheadar an béalbhach as a mbéal.
- ¹² Ar dheis, tá an ghramaisc ag éirí i mo choinne,
Agus ag caitheamh asachán [liom],
Agus ag céimniú go bagrach i m'aghaidh.
- ¹³ Tá bac ar mo chosáin go léir acu le mé a scríos;
Ritheann leo agus níl aon duine lena gcosc.
- ¹⁴ Tagann siad ar aghaidh mar a bheadh trí bhearna leathan,
Agus basctar mé faoin mbruscar.
- ¹⁵ Scaoileadh uafáis liom,
Agus séideadh m'onóir chun siúil, mar a bheadh le gaoth,
Agus d'imigh mo chonách uaim mar a bheadh néal.
- ¹⁶ Tá m'anam ag leá uaim,
Agus greim ag laethanta péine orm.

- ¹⁷ Bíonn doitheacha i mo chnámha san oíche;
Bíonn pianta do mo chreimeadh gan sos.
- ¹⁸ Rug [Dia] ar bhrat orm le teann nirt,
Agus fuair greim ar bhóna m'fhallainge.
- ¹⁹ Chaith sé sa dríb mé
Agus is cuma mé nó lathach is luathreach.
- ²⁰ Glaoim ort gan freagra a fháil;
Seasaim os do chomhair, ach ní thógann tú ceann díom.
- ²¹ D'éirigh tú cruálach ag plé liom,
Agus buaileann tú mé le neart do láimhe.
- ²² Ardaíonn tú ó thalamh mé le hiompar ag an ngaoth,
Agus suaitheann tú mé i súil na stoirme.
- ²³ Tá a fhios agam gur go dtí an bás atá tú do mo bhreith,
Agus go teach cruinnithe na mbeo go léir.
- ²⁴ Ach ar leag mise lámh riamh ar na boicht
Agus iad ag glaoch ag lorg fóirithinte óna dtubaiste?
- ²⁵ Ghoil mé go deimhin ar son lucht an tsaoil bhrónaigh,
Agus chaoin mé cás an bhochtáin.
- ²⁶ Bhí mé ag súil leis an maith, ach sé an t-olc a tháinig.
Bhí mé ag súil leis an solas, ach sé an dorchadas a thit.

- ²⁷ Tá suaitheadh ar mo chroí, gan suaimhneas air choíche,
Agus é gach lá ag iompar a ualach bróin.
- ²⁸ Gabhaim timpeall go dubhach, gan [sólás ar fáil dom].
Seasaim sa chomhthionól, ach is le glaoch ar chabhair.
- ²⁹ Is bráthair don seacál mé,
Agus comrádaí don ostrais.
- ³⁰ Dhúigh mo chraiceann orm
Agus tá mo chnámha á loscadh ag fiabhras.
- ³¹ Tá mo chruit i dtiúin don olagón,
Agus m'fheadóg do ghlór lucht an chaointe.

Iób á Chosaint Féin

- 31** Rinne mé margadh le mo shúile,
Nach ndéanfaidís moill ag amharc ar mhaighdean.
- ² Cén roinn a dheonaíonn Dia ó neamh?
Cén oidhreacht a bhronnann an tUilechumhachtach ó na flaithis?
- ³ Nach tubaiste ar an gcoirpeach?
Agus mí-adh ar lucht na hurchóide?
- ⁴ Nach bhfeiceann sé mo bhealaí
Agus nach n-áiríonn sé mo choiscéimeanna?

- ⁵ An raibh mé cois ar chois leis an mbreag?
Nó ar sodar i ndiaidh na calaoise?
- ⁶ Déanadh sé mé a mheá sa mheá ionraic,
Agus bíodh m'fhíríantacht ar eolas ag Dia!
- ⁷ Má chuaigh mo chos i leataobh ón mbealach,
Nó má lean mo dhúil mo shúil,
Nó má thóg mé aon ní i mo ghlac,
- ⁸ Go gcuireadsa an síol ach go mbaine duine eile an fómhar;
Go ndéantar mo shliocht a stoitheadh ar shiúl!
- ⁹ Má mealladh mé riamh ag bean,
Nó má fhan mé ag faire ag doras mo chomharsan,
- ¹⁰ Go meile mo bhean a phlúr do dhuine eile,
Agus go gcodlaí sí faoi bhraillín nach liomsa.
- ¹¹ Ba pheaca drúise é sin,
Coir le [díolt ag an dlí],
- ¹² Coir a d'adhnfadh tine a loscfadh go hAbadón.
Agus a dhófadh m'fhómhar go léir.
- ¹³ Dá ndiúltóinn do cheart mo dhaoráin
Nó mo dhaoirsí, nuair a bhíodar ag aighneas liom,
- ¹⁴ Cad a dhéanfainn nuair a d'éireodh Dia?
Cad déarfainn nuair a dhéanfadh sé fiosrú?

- ¹⁵ An té a rinne mise sa bhroinn, nach ndearna sé iadsan freisin?
Nach é an [Dia] céanna a rinne sinn go léir i mbolg ár máthar?
- ¹⁶ Ar dhiúltaigh mé don bhocht aon ní a bhí de dhíth air?
Ar chuir mé gruaim ar shúile na baintrí?
- ¹⁷ Ar chaith mé mo chuid bia liom féin,
Gan cuid a thabhairt don dílleachta?
- ¹⁸ Óir bhí [Dia] mar athair agam do m'oilíúint ó m'óige,
Agus threoraigh sé mé ó bhroinn mo mháthar.
- ¹⁹ An bhfaca mé riamh ainniseoir gan éadach,
Nó fear bocht gan bhrat,
- ²⁰ Agus gan é do mo bheannú ó chroí,
Agus lomra mo chaorach á théamh?
- ²¹ Ar ardaigh mé mo lámh in aghaidh an [neamhchiontaigh],
Le barr muiníne as mo dhea-mheas ag an ngeata?
- ²² Má rinne mé amhlaidh, go dtite mo ghualainn ó mo shlinneán,
Agus go stractar mo ghéag as alt!
- ²³ Óir thioctadh uafás Dé anuas orm,
Agus ní sheasóinn an fód i láthair a mhórgachta.
- ²⁴ Ar chuir mé mo mhuinín san ór?
Nó ar dhúirt mé leis an ór fíre: “Is tú mo thaca.”

- ²⁵ Ar mhaígh mé as flúirse mo mhaoine?
Nó as an raidhse a ghnóthaigh mé i mo ghlac?
- ²⁶ Nuair a chonaic mé an ghrian ina glóir,
Nó niamh na gealaí ina cúrsa,
- ²⁷ Ar mealladh mo chroí os íseal
Is gur chaith mé póg ó mo láimh leo?
- ²⁸ Ba choir é sin leis a bheadh le díolt ag an dlí –
Mé a shéanadh Dé in airde.
- ²⁹ Ar bhain mé taitneamh as mí-ádh mo namhad,
An ndearna mé lúcháir nuair a bhuail an tubaiste é?
- ³⁰ Cé nár lig mé do mo theanga aon olc a dhéanamh,
Á mhallachtú nó ag guí dianbhás do.
- ³¹ Nár dhúirt lucht mo bhotha:
“An bhfuil aon duine nach bhfuair a sháith dá fheoil?”
- ³² Níor ghá do dheoraí riamh codladh sa tsráid;
Bhí mo dhoras riamh ar leathadh don [taistealáí].
- ³⁸ Má ghlaoidh mo chuid talún i m’aghaidh,
Agus go raibh gach clais ar snámh le deora,
- ³⁹ Má ith mé a thoradh gan díol as,
Nó má thug mé cúis ghearáin do lucht a shaothraithe,

- ⁴⁰ Go bhfása sceacha mar a mbíodh an chruithneacht,
Agus fiailí nimhneacha mar a mbíodh an eorna.
- ³³ Ar cheil mé riamh mo chionta [ó dhaoine]?
Agus ar chuir mé m'urchóid i bhfolach i mo chliabh?
- ³⁴ An raibh eagla orm riamh roimh chúlghéarradh an phobail
Nó scéin roimh fhonóid ón aon teaghlach?
- ³⁵ Uch gan [Dia] le héisteacht liom!
Tá deireadh ráite agam, ó A go U; freagraíodh an tUilechumhachtach mé.
- ³⁶ Nuair a bheidh a scrolla scríofa ag mo chúisitheoir i mo choinne,
Caithfidh mé ar mo ghualainn é,
Nó cuirfidh mé ar mo cheann é mar choróin;
- ³⁷ Tabharfaidh mé cúntas ar gach beart de mo shaol,
Agus rachaidh mé go fearúil, mar thaoiseach, ina araicis.
- (^{40c} Sin críoch ar bhriathra Iób.)

Aithisc Eilíhiú

Réamhrá: Aitheasc a hAon

32 Scoir an triúr sin de bheith ag freagairt Iób mar go raibh sé cinnte go raibh sé neamhchiontach. ²Ach tháinig racht feirge ar Eilíhiú mac Bharacael ó Bhúz, de chlann Rám. Bhí a racht dírithe ar Iób mar gur mheas seisean nárbh é Dia ach é féin a bhí sa cheart. ³Bhí a racht dírithe leis ar a thriúr cairde, mar nár tháingadar ar fhreagra, agus gur dhaoradar [Dia]. ⁴Fad a bhíodarsan ag caint le Iób, bhí foighne ag Eilíhiú mar ba shine iad ná eisean. ⁵Ach nuair a chonaic Eilíhiú nár fágadh focal le freagairt i mbéal an triúir, tháinig rabharta feirge air.

⁶Agus ansin d'fhreagair Eilíhiú mac Bharacael agus dúirt:

Táim ar bheagán blianta

Agus sibhse in bhur seanóirí,

Uime sin bhí eagla agus ceann faoi orm

Mo smaointe a nochtadh.

⁷Dúirt mé: “Labhraíodh na blianta

Agus cuireadh an aois mhór an eagna in iúl!”

⁸Ach tá fhios agam anois gur spiorad sa duine,

Agus anáil ón Uilechumhachtach a thugann tuiscint.

- ⁹ Ní le haois mhór a thagann an chríonnacht,
Ná ní hiad na seanóirí is géire breith.
- ¹⁰ Deirim, dá bhrí sin, “Tugaigí cluas dom!
Bíodh cead cainte agamsa freisin le m’eagna a fhógairt!”
- ¹¹ Bhí mise ag éisteacht le bhur mbriathra,
Agus cluas agam do bhur ráite gaoise;
Fad a bhí sibh ag quartú focal le freagairt,
- ¹² Bhí aird agam oraibh.
Ach, féach, ní raibh aon duine le Iób a bhreagnú;
Ní raibh aon duine in bhur measc lena ráitis a fhreagairt.
- ¹³ Ná bíodh sé de dhánaíocht ionaibh a rá go bhfuair sibh greim ar an eagna,
Ná gurbh ó Dhia agus nach ó dhuine [bhur dteagasc].
- ¹⁴ Nílimse chun feidhm a bhaint as a leithéid sin d’argóint;
Beidh malairt cló ar mo fhreagra.
- ¹⁵ Tá siad bainte dá mbonna, gan focal astu,
Ná freagra ina mbéal.
- ¹⁶ D’fhan mé nó gur éisteadar,
Gur stadadar, gan a thuilleadh a rá.
- ¹⁷ Beidh rud éigin le rá agamsa anois!
Déanfaidh mise anois m’eolas a fhógairt.

¹⁸ Féach! táim lán de chaint!

Agus tá an spiorad i mo bholg do m'éigniú.

¹⁹ Tá mo bholg mar fhíon nua ag lorg poill sceite,
Agus ag pléascadh seithe nuaghlan fíona.

²⁰ Níl d'fhaoiseamh agam ach labhairt,
Oslóidh mé mo bhéal agus tabharfaidh mé freagra.

²¹ Ní bheidh lé agam le haon duine,
Ná ní bheidh mé ag bladar le fear ar bith.

²² Nílím oilte ar an mbladar
Nó is gearr go gcuirfeadh mo chruthaitheoir deireadh liom.

Dánaíocht Iób

33 Éist le mo bhriathra, a Iób,
Agus tabhair cluas do m'fhocail go léir!

² Féach, nuair a oslóidh mé mo bhéal,
Agus go mbeidh mo theanga ag gearradh na bhfocal de mo charball,

³ Fogróidh mo chroí briathra eagnaí
Agus labhróidh mo bheola le lándáiríre.

⁵ Bréagnaigh mé, más féidir duit;
Réitigh fód do sheasaimh romham.

- ⁶ Féach ní [dia] mise, ach duine mar thú féin.
Dealbhaíodh mise as an gcré, do dhála féin.
- ⁴ Spiorad Dé a rinne mé,
Agus sé a anáil a chuir anam ionam.
- ⁷ Ná cuireadh eagla romham aon mhairg ort,
Ní luífidh mise go trom ort.
- ⁸ Dúirt tú i gclos mo chluas –
Chuala mé na focail féin uait –
- ⁹ “Táim gan cháim, gan pheaca;
Táim ionraic, saor ó urchóid.
- ¹⁰ Tá sé ag fáil leithscéalta i m’aghaidh,
Agus do m’áireamh mar namhaid.
- ¹¹ Chuir sé mo chosa i gceap,
Agus faireann sé mo bhealaí go léir.”
- ¹² Níl an ceart agat sa mhéid sin, a deirim leat,
Óir is mó Dia ná an duine.
- ¹³ Cad ab áil leat ag gearán faoi
Nár fhreagair sé thú, focal ar fhocal.
- ¹⁴ Labhraíonn Dia ar dtús ar shlí
Agus ansin ar shlí eile, cé nach dtugtar faoi deara é:

- ¹⁵ Labhraíonn sé trí aislingí agus trí fhíseanna oíche,
Nuair a thiteann daoine ina dtoirchim suain,
Agus iad ina sámhchodladh ina leaba.
- ¹⁶ Ansin is ea a chuireann sé cogar ina gcluais,
Agus a chuireann sé scéin iontu le huafáis,
- ¹⁷ D'fhonn an duine a iompú óna dhrochbhearta,
Agus deireadh a chur lena dhíomas.
- ¹⁸ Déanann sé a bheo a chosaint ar an uaimh,
Agus a anam a shábháil ó Sheól.
- ¹⁹ Déanann sé an duine a cheartú le pianta ar a leaba,
Nuair a bhíonn creathán gan stad ina chnámha,
- ²⁰ Agus bia ag cur masmas dearg air;
Agus gráin ó chroí aige ar shóláis;
- ²¹ Agus a fheoil á creimeadh os comhair do shúl;
Agus a chnámha le feiceáil ag gobadh go nocht óna gclúid;
- ²² Agus a anam ag druidim leis an uaimh,
Agus a bheo le [teach na marbh].
- ²³ Ansin bíonn aingeal láimh leis,
Idirghabhálaí, aon ar mhílte,
Lena dhualgas a chur in iúl dó,
- ²⁴ Le bheith cneasta leis, agus a rá:

“Fuascail é ó thitim san uaimh,

Fuair mé geall ar a shon”;

²⁵ Bíonn a chneas arís i mbláth na hóige;

Agus filleann sé arís ar laethanta a chumais.

²⁶ Guíonn sé chun Dé agus tugann seisean aird air;

Agus feiceann sé a ghnúis agus lúcháir air,

Agus fógraíonn sé don saol scéal a shaortha;

²⁷ Canann sé an chaithréim seo os comhair daoine:

“Pheacaigh mé, agus thréig mé cosán na fíréantachta,

Ach ní dhearna [Dia] díoltas orm.

²⁸ D’fhuascail sé m’anam ó dhul síos san uaimh,

Agus beidh mo shaol faoi sholas.”

²⁹ Déanann Dia na nithe seo go léir

Arís agus arís eile don duine.

³⁰ Fuasclaíonn sé a anam ón uaimh,

Le go mbeadh solas na beatha ag taitneamh air.

³¹ A Iób, éist liom, agus bíodh aird agat orm!

Bí i do thost, tá a thuilleadh le rá agam!

³² Má tá aon ní le rá agat, freagair mé!

Labhair amach, mar is fonnmhar a admhóinn thú a bheith gan choir.

³³ Mura bhfuil, tabhair cluas dom;
Bí i do thost fad a bheidh mise ag teagasc na heagna duit.

Theip ar an Triúr

34 Lean Eilíhiú air lena aitheasc agus dúirt:

² Éistigí lena bhfuil le rá agam, a shaoithe,
Agus tugaigí cluas dom, a lucht an eolais.

³ Óir déanann an chluas briathra a phromhadh,
Mar a dhéanann an carball bia a bhlas.

⁴ Faighimis amach dúinn féin cá bhfuil an ceart;
Agus deimhnímis eadrainn féin céard is cóir.

⁵ Dúirt Iób: “Táimse fíréanta,
Ach dhiúltaigh Dia mo cheart dom.

⁶ Tá breitheamh mo chúise i bhfaltanas liom,
Is tinn é mo chréacht cé nach ndearna mé coir.”

⁷ An bhfuil a lán de leithéid Iób ann,
A shlogann an sciolladh mar uisce?

⁸ Agus a dhéanann caidreamh le lucht déanta an oilc
Agus a shiúlann le hurchóidigh?

- ⁹ Mar nár dhúirt sé: “Saothar in aisce é
Do dhuine a bheith ag iarraidh Dia a shásamh.”
- ¹⁰ Éistigí dá bhrí sin liomsa, a lucht na heagna;
Is fada ó Dhia an choirpeacht
Agus an éagóir ón Uilechumhachtach.
- ¹¹ Déanann sé cúiteamh leis an duine de réir a oibreacha,
Agus de réir bearta a shaoil a thugann sé luach saothair dó.
- ¹² Is léir nach ndéanfaidh Dia éagóir,
Agus ní chlaonann an tUilechumhachtach an bhreith;
- ¹³ Cé chuir an chruinne faoina chúram
Agus an saol mór ina iontaoibh?
- ¹⁴ Dá dtarraingeodh sé a spiorad ar ais chuige féin,
Agus a anáil a bhailiú chuige féin,
- ¹⁵ Gheobhadh gach feoil bás,
Agus d’fhillfeadh an duine ar an gcré.
- ¹⁶ Má tá aon tuiscint ionat, éist leis seo,
Agus tabhair cluas dá bhfuil á rá agam:
- ¹⁷ An mbeidh duine gur fuath leis an ceart i gceannas?
An ndéanfaidh tú breitheamh na dtréan a dhaoradh?
- ¹⁸ An té a thabharfadh “suarachán” ar a rí,
Agus “coirpeach” ar thaoiseach,

- ¹⁹ Agus nach mbeadh lé aige le flatha,
Ná le saibhre thar na boicht,
Mar gur óna láimh féin iad uile.
- ²⁰ Faigheann siad bás i bprapadh na súl;
Dá thábhachtaí iad, éagann siad i lár na hoíche,
Ní [aon nath leis] tíoránach a chur ar an éadreoir;
- ²¹ Óir tá súil aige ar iompar an duine,
Agus faireann gach coiscéim dá ngabhann.
- ²² Níl dorchadas ná scáil bháis ann,
Ina bhféadfadh lucht an oilc dul i bhfolach.
- ²³ Óir ní dhearna sé coinne d'aon duine
Le dul i láthair Dé i mbreithiúnas.
- ²⁴ Bascann sé cumhacht lucht an nirt gan fiosrú ina dtaobh,
Agus cuireann dream eile ina n-áit.
- ²⁵ Tá fios a mbeart aige,
Agus treascrann sé faon ar lár iad san oíche.
- ²⁶ Buaileann sé iad de bharr a gcoirpeachta,
Agus [déanann cimí díobh] os comhair an tsaoil.
- ²⁷ “D’iompaíodar óna sheirbhís,” a deir tú,
“Agus níor thóg siad ceann dá bhealaí go léir,

- ²⁸ I dtreo go dtáinig glao an duine bhoicht chun [Dé]
 Agus gur chuala sé glór an deibhleáin.
- ²⁹ D’fhan sé socair gan aon duine a dhaoradh;
 Nuair a cheileann sé a aghaidh, cé ar féidir dó é a fheiceáil?”
 Ach bíonn trócaire aige ar náisiún agus ar dhaoine,
³⁰ Agus saorann sé fiú an t-aindiaga ó ghreim na hainnise.
- ³¹ Má deir duine le Dia:
 “Mealladh mé, ní le hurchóid a rinne mé beart.
- ³² Má pheacaigh mé, cuir in iúl dom é!
 Má bhí mé éagórach, ní bheidh mé amhlaidh arís.”
- ³³ – Sa chás sin ar chóir dó, dar leat, é a phionósú,
 Ós rud é go ndiúltaíonn tú dá bhreitheanna?
- Ón uair nach agamsa ach agatsa atá an rogha le déanamh,
 Abair céard atá ar eolas agat.
- ³⁴ An mhuintir thuisceanach go léir,
 Agus na saoithe i measc mo lucht éisteachta, déarfaidh siad liom:
- ³⁵ “Briathra gan ghaois a labhraíonn Iób,
 Agus níl aon tuiscint ina chuid cainte.”
- ³⁶ Ach déanfar Iób a phromhadh go ceann scríbe,
 Mar go bhfreagraíonn sé mar a dhéanfadh urchóidigh.

³⁷ Óir cuireann sé ceannairc mar bhreis lena pheaca,
 Ag [caitheamh amhrais faoin gcoir inár measc]
 Agus ag tabhairt masla ar mhasla do Dhia.

Oirchill Dé

35 Lean Eilíhiú air lena aitheasc agus dúirt:

² An dóigh leat gur chóir duit

A rá: “Táimse fíréanta i láthair Dé”?

³ Agus ceist a chur air: “Cad é sin duitse?

Cén dochar duitse é má dhéanaimse peaca?”

⁴ Tabharfaidh mise freagra ort féin

Agus ar do chairde chomh maith.

⁵ Féach suas chun na spéartha, agus feic;

Spiúnaigh na néalta go hard os do chionn.

⁶ Má pheacaíonn tú, conas a sháraíonn tú é?

Más líonmhar iad do chionta cén dochar a dhéanann tú dó?

⁷ Má bhíonn tú fíréanta, cad a bhronnann tú air?

Agus cad a fhaigheann sé ó do láimh?

- ⁸ Do chomharsa a bhíonn thíos le d'urchóid,
Agus is leis an duine daonna a bhaineann do dheabhearta.
- ⁹ Glaonn daoine os ard de bharr géarleanúintí,
Agus bíonn siad ag cáiseamh de bharr forneart an tréin.
- ¹⁰ Ach ní deir aon duine: “Cá bhfuil Dia, mo chruthaitheoir,
An té a thugann fóirithint san oíche,
- ¹¹ Agus a dhéanann sinn níos gaoismheara ná ainmhithe na cruinne.
Agus níos críonna ná éanlaith an aeir.”
- ¹² Glaonn siadsan, ach ní thugann sé freagra,
De bharr dhíomas na n-urchóideach.
- ¹³ Nach baoth a mheas go bhfuil Dia bodhar,
Agus nach dtugann an tUilechumhachtach aon ní faoi deara.
- ¹⁴ Deir tú: “Ní fheiceann sé mé;
Tá mo chás curtha faoina bhraid, ach ní mór dom feitheamh fós!”
- ¹⁵ Nó: “Ní chuireann a fhearg pionós i bhfeidhm,
Ná ní dhealraíonn sé gur eol dó ceannairc na ndaoine.”
- ¹⁶ Is le barr baoise a osclaíonn Iób a bhéal,
Agus le teann aineolais a labhraíonn sé chomh fadálach sin.

Tá Ciall le Pionós Iób

36 Lean Eilíhiú air ag caint agus dúirt:

² Bí foighneach go fóill, agus taispeánfaidh mé duit,

Óir tá breis le rá agam ar son Dé.

³ Beidh argóintí liom ag teacht ón imigéin

Agus mé á dheimhniú go bhfuil mo cruthaitheoir sa cheart.

⁴ Níl bréag i mo ráite, bí deimhin de,

Tá duine atá foirfe ina chuid eolais ag plé leat.

⁵ Ní dhiúltaíonn Dia don té atá glan ó chroí;

⁶ Ná ní fhágann an peacach i mbláth a chumhachta.

Tugann sé a chuid don bhocht,

⁷ Agus cosnaíonn cearta an fhíréin.

Nuair a ardaíonn sé ríthe chun na corónach,

Agus go dtagann díomas orthu de bharr a réime gan chrích,

⁸ Cuireann sé i ngéibheann geimhleach iad,

Go daingean i mbraighdeanas an anró.

⁹ Fógraíonn sé a mbearta dóibh,

Agus peacaí an uabhair a rinne siad.

- ¹⁰ Cuireann sé cogar ina gcluais,
 Á áiteamh orthu casadh ó chosán a bpeacaí.
- ¹¹ Má éisteann siad agus rud a dhéanamh air,
 Bíonn an rath ar dheireadh a saoil,
 Agus a mblianta deiridh go sochma.
- ¹² Ach mura ndéanann siad, maraítear le faobhar claímh íad,
 Agus buaileann an bás iad gan choinne.
- ¹³ Déanann na héagraífigh ó chroí an fhearg a chothú
 Agus ní ghlaonn siad ag lorg cabhrach nuair a chraplann sé iad.
- ¹⁴ Faigheann siad bás ina n-óige,
 Nó caitheann siad saol náireach;
- ¹⁵ Ach saorann sé an mhuintir umhal lena n-ainnise,
 Agus osclaíonn a gcluasa le cruatan.
- ¹⁶ Tá faoiseamh á bheartú aige duitse freisin;
 Bhí cónaí ort tráth i só gan teorainn,
 Agus sólais mhéithe ar do bhord.
- ¹⁷ Ach ní dhearna tú na coirpigh a dhaoradh;
 Rinne tú slad ar chearta na ndílleachtaí.
- ¹⁸ Seachain agus ná mealladh maoin thú,
 Agus ná déanadh breabanna teanna thú a chur amú.

- ¹⁹ Cúisigh lucht na maoine chomh maith leis na boicht,
Lucht an lámh láidir chomh maith leis an dream lag.
- ²⁰ Ná satail ar na daoine nach aithnid duit
D’fhonn do ghaolta a chur ina n-áit.
- ²¹ Seachain agus ná claon leis an olc,
Mar sin é is cúis dáiríre le d’anró.

Moladh do Dhia

- ²² Féach! tá Dia á mhóradh lena neart,
Cé is teagascóir mar é?
- ²³ Cé a dúirt leis riamh céard a bhí le déanamh aige?
Nó go raibh sé de dhánaíocht ann a rá: “Rinne tú éagóir”?
- ²⁴ Féach chuige go mórfaidh tú a oibreacha;
Bhí siad go minic ina n-ábhar molta ag daoine.
- ²⁵ Is soiléir iad don saol mór,
Agus tá radharc orthu ón imigéin.
- ²⁶ Is éachtach é Dia, agus sáraíonn sé ár n-eolas;
Níl áireamh ar líon a bhlianta.
- ²⁷ Eisean a chuireann srian leis an mbáisteach
Agus déanann sé na ceathanna a scaipeadh ina gceo;

- ²⁸ Bíonn na scamail á sceitheadh
Ina dtuilte ar an gcine daonna.
- ³¹ Leosan a dhéanann sé na pobail a chothú,
Agus a dháileann sé bia go fial.
- ²⁹ Cé a thuigfeadh conas a leathann sé na scamail,
Nó a bhriseann an toirneach óna phailliún?
- ³⁰ Leathann sé a cheo ina thimpeall,
Agus clúdaíonn sé barr na gcnoc.
- ³² Cnuasaíonn sé an tintreach ina mhám,
Agus tugann treoir di i leith na sprice.
- ³³ Tugann an toirneach rabhadh é bheith ag teacht;
Faigheann an fhearg an lámh in uachtar ar an urchóid.

- 37** Suaitheann sé seo mo chroí féin,
Agus preabann sé anonn ionam.
- ² Éist le glór a ghutha,
Agus leis an tormán a thagann as a bhéal.
- ³ Scaoileann sé a thintreach ar feadh stua na spéire,
Agus sroicheadh sí go himeall na cruinne.
- ⁴ Búireann a ghuth ina diaidh,
Agus torann maorga a thoirní.

Ní chuireann sé srian lena [thintreach],
Go dtí nach mbíonn a ghlór le clos a thuilleadh.

⁵ Is éachtach mar a bhúireann Dia le tormán a ghutha,
Agus is iontach na bearta dothuigthe a dhéanann sé.

⁶ Óir deir sé leis an sneachta: “Tit ar an talamh!”
Agus leis an tulca báistí: “Treise ort!”

⁷ Cuireann sé an clabhsúr ar shaothar gach duine,
I dtreo gurb eol do chách a oibreacha.

⁸ Téann gach ainmhí ar ais ina bpluais,
Agus i bhfolach ina bpruchóg.

⁹ Tagann an t-anfa óna áras theas,
Agus tugann an ghaoth aduaidh an fuacht léi.

¹⁰ Sí anáil Dé a thugann an leac oighir,
Agus fágann sin na linnte lána téachta.

¹¹ Cuireann sé an taisé mar ualach ar na néalta;
Agus scaipeann na scamail toirní a thintreach.

¹² Treoraíonn sé féin a gcúrsa timpeall,
Agus stiúraíonn sé a n-athruithe sa séasúr.

Géilleann siad dá orduithe go beacht
Ar fud an domhain mhóir,

¹³ Cibé acu a [sheolann sé iad] d'fhonn ciníocha na cruinne a phionósú,
Nó d'fhonn oibreacha trócaire a chur i gcrích.

¹⁴ Éist leis sin uile, a Iób!

Stad agus machnaigh ar iontais Dé go léir!

¹⁵ An eol duit conas a dhéanann Dia iad a smachtú,
Agus conas a spréachann a néal an tintreach uaidh?

¹⁶ An eol duit conas a dhéanann sé na scamail a chothromú,
Agus cad í an intlíocht lena ndéanann sé an t-iontas seo?

¹⁷ Tusa a mbíonn d'éadach te le do chneas,
Agus an talamh ina chnap faoin ngaoth aneas,

¹⁸ An féidir leat cabhrú leis stua na spéire a leathadh
Agus é chomh cruu le scáthán de mhíotal leáite?

¹⁹ Múin dúinn cad tá le rá againn

Mar nach féidir dúinn ár gcás a chur in iúl toisc an dorchadais.

²⁰ An gcuirfear in iúl gur mian liom labhairt?

An ndéanfar duine a shlogadh nuair a labhróidh sé?

²¹ Téann an solas ar ceal ar uaire

Ar chúl na scamall dorcha;

Ach tagann an ghaoth agus scuabann ar shiúl iad,

²² Agus leathann gile ón aird thuaidh.

Tá maorgacht eaglach uime ag Dia;

²³ Tá seisean, an tUilechumhachtach, i bhfad uainn.

Is éachtach é a chumhacht agus a chothroime

Agus ní chiapann sé an té a bhíonn ag cosaint a chirt.

²⁴ Ní ionadh gurb eagal le daoine é,

Agus go bhfuil urraim ag an muintir chiallmhar croí dó.

Labhraíonn an tiarna

A Chéad Aitheasc: Eagna an Chruthaitheora

38 D'fhreagair an Tiarna Iób ansin as an anfa gaoithe agus dúirt:

² Cé hé seo atá ag dorchú mo bheartas

Le focail gan stuaim gan éifeacht?

³ Cuir do chrios faoi do choim go fearúil;

Cuirfidh mise na ceisteanna anois agus tabhairse na freagraí dom!

⁴ Cá raibh tú nuair a leag mé síos máithreacha na cruinne?

Inis dom é, os rud é go bhfuil tú chomh heolgaiseach!

⁵ Cé chinntigh a tomhais, mar is eol duit sin, ar ndóigh?

Agus cé shín an dorú ar a fad?

- ⁶ Cad air a bhfuil ceapa a colúin ina luí?
Agus cé a chuir a cloch chúinne ina leaba,
- ⁷ Nuair a bhí réaltaí uile na maidine ag canadh le lúcháir,
Agus clann Dé go léir ag glao le háthas?
- ⁸ Cé a d'iaigh an mhuir isteach le comhlaí,
Nuair a bhrúcht sí amach as an mbroinn?
- ⁹ Nuair a chuir mé an néal mar éide uirthi,
Agus an scamall dubh mar bhindealán uimpi.
- ¹⁰ Chuir mé teorainn léi,
Agus shocraigh mé barraí agus doirse di.
- ¹¹ Agus dúirt mé: “An fad seo a thiocfaidh tú, ach gan teacht thairis seo;
Anseo a theilgfear do thonnta uaibhreacha droim ar ais.”
- ¹² Ar thug tú ordú don mhaidin riamh i do shaol?
Ar thaispeáin tú a háit d'fháinne an lae?
- ¹³ Chun go mbéarfadh sé greim ar imill an domhain
Agus go ndéanfaí na héagraífigh a chroitheadh as,
- ¹⁴ Agus sa chaoi go dtugtar a chruth chun léire mar a bhualtear cló ar chré le séala,
Agus go ndéantar é a dhathú mar bhrat,
- ¹⁵ Agus go mbaintear a solas de na héagraífigh,
Agus go mbristear an ghéag a ardaíodh chun buille a bhualadh.

- ¹⁶ An ndeachaigh tú síos i ndoimhne na farraige?
Agus ar shiúil tú i ndiamhra an aigéin?
- ¹⁷ Ar nochtadh duit doirse an éaga
Nó an bhfaca tú geataí scáil an bháis?
- ¹⁸ Ar mheas tú leithead na talún?
Inis, más fios duit, a fairsinge dom.
- ¹⁹ Cá bhfuil an tslí chun áit an tsolais?
Agus dála an dorchadais, cá háit a bhfuil sé?
- ²⁰ Nach tusa a thugann leat chun a fhearannais é?
Nach agatsa atá fios na slí chun a thísean?
- ²¹ Is duitse is eol, ó rugadh an uair sin thú,
Agus ós mór é líon do bhlianta.
- ²² Ar ghabh tú isteach i dtaiscí an tsneachta?
Nó an bhfaca tú stórais an chloch shneachta
- ²³ Atá a taisciú agam le haghaidh uain na hanacra,
I gcomhair lá an chatha agus an chogaidh?
- ²⁴ Cá bhfuil an bealach go gabhal na tintrí
Mar a scaipeann sí a lasair ar fud an domhain?
- ²⁵ Cé ghearr canáil don tuile
Agus bealach don toirneach?

- ²⁶ Le go dtitfeadh uisce ar fhearann gan áitreabh daoine,
Ar an bhfásach atá gan duine ann,
- ²⁷ I dtreo go sásaítear an díthreabh uaigneach,
Agus go n-eascrann an féar glas ón talamh a bhí tirim.
- ²⁸ An bhfuil athair ag an mbáisteach?
Nó cé a ghin na cruinneaga drúchta?
- ²⁹ Cén bhroinn as a dtagann an leac oighir?
Nó cé ghineann sioc liath na spéire,
- ³⁰ Nuair a chruann na huiscí ina gcarraig,
Agus a théachtann dromchla na bóchna?
- ³¹ An féidir duit an Treighdín a ghléasadh ina fhearas,
Nó a cuibhreach a bhaint de Shlat an Rí?
- ³² An dtig leat réalta na maidine a sheoladh ar a cúrsa ráithe ar ráithe,
Nó an Camchéachta is a chuingir a threorú ar a mbealach?
- ³³ An eol duit reachta na spéire?
An féidir duit a réim a shuíomh ar talamh?
- ³⁴ An dtig leat do ghuth a ardú chun na néalta,
Agus iallach a chur ar na tuilte teanntaithe uisce [do thoil a dhéanamh]?
- ³⁵ An dtiocfaidh na splancanna tintrí ag géilleadh do do bhriathar
Agus a rá: “Anseo dúinn!”?

³⁶ Cé a chuir an eagna sna néalta,
Nó a thug tuiscint do mo scamall cumhdaigh?

³⁷ Cé a d'fhéadfadh na néalta a áireamh le críonnacht?
Cé a d'fhéadfadh seithí uisce na bhflaitheas a chur ar leathmhaing,

³⁸ Nuair a dhlúthaíonn an smúit ina dlúmh,
Agus a chruann na fóid le chéile ina mbalc?

³⁹ An féidir duit a chreach a fhiach don leon,
Nó goile na leon óg a shásamh,

⁴⁰ Agus iad ina luí ina bpluais
Nó i luíochán ina mothar?

⁴¹ Cé a dhéanann soláthar don bhadhbh,
Nuair a scréachann a gearraigh chun Dé
Agus a [scrogaill sínte] in airde acu le hocras?

39 An eol duit conas a bheireann an gabhar sléibhe a mheannán?
Ar thug tú faoi deara na heilití ag breith?

² An eol duit an iomaí mí a bhíonn siad ag tórmach?
An eol duit cathain a bheireann siad?

³ Cúbann siad chucu ag breith a lao
Agus saolaítear a n-óg dóibh [gan scáth san fhásach].

⁴ Nuair a bhíonn toirt agus neart sna laonna,
Imíonn siad leo, gan filleadh ar ais orthu.

- ⁵ Cé a scaoil leis an asal fiáin?
Cé a bhain an laincis den ghlamaire mear?
- ⁶ Thug mé an fásach dó mar dhúchas,
Agus na machairí salainn mar áit lonnaithe.
- ⁷ Is beag air trácht na cathrach,
Agus ní éisteann le glaonna tiománaí.
- ⁸ Na sléibhte raon an fhéaraigh a thaistealann sé,
Agus is ansiúd a lorgann sé aon ní glas.
- ⁹ An bhfuil an damh allta sásta oibriú duit,
Nó an oíche a chaitheamh ag do mhainséar?
- ¹⁰ An féidir duit é a cheangal sa scríob le téada
Nó an ndéanfaidh sé an gleann a fhuirseadh i do dhiaidh?
- ¹¹ An féidir duit a bheith ag brath air de bharr a nirt éachtaigh,
Agus ligean dó do thromshaothar a dhéanamh?
- ¹² An féidir duit a bheith ag brath air go bhfillfidh sé,
Agus do ghrán a thabhairt chun d'urlár buailte?
- ¹³ An bhfuil aon dul ag sciathán na hostraise
Ar chlúmh an chorr éisc agus an tseabhaic?
- ¹⁴ Óir ligean sí a huibheacha uaithi ar an talamh,
Agus fágann ansiúd le gor ag an gcré iad,

- ¹⁵ Gan cuimhneamh air go satlódh cos orthu,
Nó go mbrúfadh ainmhí allta iad.
- ¹⁶ Is garg a bhíonn sí lena gearraigh, amhail is nár léi iad;
Is cuma léi más saothar in aisce a saothar.
- ¹⁷ Óir rinne Dia ar bheagán céille í,
Agus níor thug aon chuid di sa tuiscint.
- ¹⁸ Ach nuair a bhíonn sí ag breith chuici féin agus go mbaineann sí feidhm as a hairde,
Is féidir di gáire faoin each agus a mharcach.
- ¹⁹ An tusa a thugann a chumas don each,
Agus a chuireann an mhaing scuabach mar bhrat ar a mhuineál?
- ²⁰ An tusa a chuireann ag léim é mar an dreoilín teaspaign?
– Nach mór an scanradh é a sheitreach maorga!
- ²¹ Bíonn sé ag crúbáil sa ghleann le bród as a neart.
Téann sé i ngleo an chatha le pramsáil íogair.
- ²² Gáireann sé faoin scéin, gan mairg ar bith air;
Ní thugann sé a chúl leis an glaíomh.
- ²³ Bíonn an bolgán saighead ag cleatráil ar a dhroim,
Agus an tsleá lonrach, agus an ga.
- ²⁴ Cuireann sé na mílte de go mear le fraoch is cufach;
Nuair a shéidtear an stoc ní féidir cosc a chur leis.

- ²⁵ Le gach séideadh den stoc, deir sé: “Hupsaí!”
 Faigheann sé boladh an chatha i bhfad i gcéin,
 Agus cloiseann liúireach na dtaoiseach agus an gheoin.
- ²⁶ An le comhairle d’eagnasa a éiríonn an seabhac sa spéir,
 Agus a leathann sé a sciatháin don turas ó dheas?
- ²⁷ An le hordú uaitse a eitlíonn an t-iolar in airde
 Agus a dhéanann sé a nead sna harda?
- ²⁸ Lonnaíonn sé agus neadaíonn ar an gcarraig,
 I ndaingean clochach na haille.
- ²⁹ Bíonn sé ag faire na seilge ón áit sin,
 Agus a shúile á spíonadh i bhfad uaidh.
- ³⁰ Déanann a ghearrcach fuil a shúrac;
 Mar a mbíonn na corpáin, ansiúd a bhíonn sé.

Dara hAitheasc an Tiarna

40 Ansin dúirt an Tiarna le Iób:

- ² An bhfuil céile comhraic an Uilechumhachtaigh ar tí géilleadh?
 An bhfuil freagra tagtha chun an té atá ag áiteamh le Dia?

³ Ansin d'fhreagair Iób an Tiarna:

⁴ Féach! Is beag le rá mise; cén freagra a thabharfaidh mé ortsa?
Is fearr dom mo lámh a leagan ar mo bhéal, dá bhrí sin.

⁵ Aon uair amháin a labhair mé, agus ní [labhróidh mé] athuair.
Arís eile ní dhéanfaidh mé a thuilleadh.

⁶ Ansin d'fhreagair an Tiarna Iób as an anfa gaoithe agus dúirt:

⁷ Cuir do chrios faoi do choim go fearúil;
Cuirfidh mise na ceisteanna anois agus tabhairse na freagraí.

⁸ An dteastaíonn uait mo bhreith a bhréagnú,
Mise a chur san éagcóir d'fhonn thú féin a chur sa chóir?

⁹ An bhfuil neart Dé i do láimhse,
An bhfuil glór toirní agat mar atá aigesean?

¹⁰ Gabh chugat do dhínit agus do mhaorgacht más ea!
Cuir umat do ghlóir is do loinnir!

¹¹ Scaoil le fraoch d'fheirge,
Ísligh gach uaibhreach le silleadh do shúl.

¹² Treascair gach díomasach le silleadh do shúl,
Agus leag ar lár na hurchóidigh ar an bhfód ina bhfuil siad.

- ¹³ Adhlaic le chéile sa chré iad,
Agus iaigh sa charcair íochtarach iad, gan focal as a mbéal.
- ¹⁴ Beidh mise ar an gcéad duine ansin lena admháil,
Gur féidir do do lámh dheas féin an bua a bhreith duit.
- ¹⁵ Féach Bahaemót! rinne mé é mar aon leat;
Itheann sé féar mar an damh
- ¹⁶ Nach aige atá an neart ina leasracha,
Agus an cumas i bhfeithleoga a bhoilg!
- ¹⁷ Tá a eireaball chomh teann le crann céadair,
Agus tá féithleoga a cheathrúna go daingean le chéile.
- ¹⁸ Is cuma nó píopaí práis a chnámha,
Agus is cuma a ghéaga nó sparaí iarainn.
- ¹⁹ Eisean sárshaothar Dé,
Ach bhagair a chruthaitheoir an claíomh air,
- ²⁰ Á chosc ó arda na sléibhte,
Mar a mbíonn na hainmhithe allta go léir ag súgradh.
- ²¹ Luíonn sé dá bhrí sin faoin loiteog,
Agus téann i bhfolach i measc ghiolcach an bhogaigh;
- ²² Faigheann sé scáth ó dhuilliúr na loiteoige,
Agus fothain ó shaileoga an tsrutháin.

- ²³ Má sceitheann abhainn thar a bruacha, ní chuireann sé maírg air.
Dá mbrúchtfadh an Iordáin [ina chraos], ba chuma leis.
- ²⁴ Cé a bhéarfaidh air ina uachais,
Nó a chuirfidh bacán ar a chaincín?
- ²⁵ An féidir duit an Leiviatan a tharraingt amach ar dhubhán?
Nó dorú a chur timpeall a theanga?
- ²⁶ An féidir duit fáinne a chur ar a shrón
Nó dubhán a chur trína ghiall?
- ²⁷ An ndéanfaidh sé mórchuid impí chugat?
Nó an meallfaidh sé thú le bladar?
- ²⁸ An ndéanfaidh sé margadh leat
A bheith ina dhaor agat go brách?
- ²⁹ An ndéanfaidh tú peata de mar a dhéanfá d'éan
Nó é a chur ar iall do do chailíní?
- ³⁰ An ndéanfaidh na cumainn iascairí é a dhíol
Agus ansin é a roinnt ar na ceannaitheoirí?
- ³¹ An ndéanfaidh tú a sheithe a chlúdach le bacáin,
Nó a cheann le gathanna?
- ³² Ní gá duit ach baint leis,
Agus ní dhéanfaidh tú dearmad ar a chomhrac, ná dul sa seans arís.

41 Ba bhaoth é do dhóchas go deimhin,
Mar dhéanfadh fiú radharc air duine a threascairt.

² Nuair a mhúsclaítear é, éiríonn sé fíochmhar,
Ní féidir d'aon duine dul i ngleic leis.

³ Cé a d'fhéadfadh é ionsaí agus teacht slán?
Ní fhéadfadh neach faoin spéir.

⁴ Ní bheidh mé i mo thost faoina ghéaga,
Ná faoina neart éachtach, ná a chló gan cháim.

⁵ Cé a d'fhéadfadh béal a chóta a oscailt
Nó ropadh trína lúireach dhúbailte?

⁶ Cé a d'fhéadfadh comhlaí a aghaidh a oscailt?
Tá uafás mórthimpeall a fhiacal.

⁷ Is cuma nó sraith sciath a dhroim,
Agus séala cloch á n-iadh.

⁸ Táid i ngar dá chéile,
I dtreo nach dtéann aer eatarthu.

⁹ Táid i ngreim ina chéile,
I dtreo go bhfuil siad go dlúth ina n-aonad.

¹⁰ Nuair a ligeann sé sraoth, bladhmann solas uaidh,
Agus bíonn a shúile mar dheargadh an dá néal.

- ¹¹ Tagann lóchrainn lonracha as a bhéal,
Agus preabann mar a bheadh spréanna tine as.
- ¹² Tagann gal óna pholláirí
Mar a bhíonn ó choire ar fiuchadh ar an tine.
- ¹³ Cuireann a anáil sméaróidí trí thine,
Agus tagann lasair as a bhéal.
- ¹⁴ Tá an neart ag lonnú ina mhúineál,
Agus tá an t-uafás ag damhsa os a chomhair.
- ¹⁷ Nuair a éiríonn sé tagann scéin ar na [tonnta],
Agus téann na [madhma] féin ar gcúl.
- ¹⁵ Dlúthaíonn a sprochailí feola le chéile,
Agus bíonn siad daingean dobhogtha air.
- ¹⁶ Tá a chroí chomh teann le cloch,
Chomh daingean leis an mbró íochtair.
- ¹⁸ Dá mbuailfeadh an claíomh é, ní chuirfeadh sé as dó,
Ná an tsleá, ná an ga, ná an bhunsach.
- ¹⁹ Is cuma leis iarann nó dias,
práis nó adhmad críon.
- ²⁰ Ní chuireann saighead an teitheadh air,
Agus is cuma leis clocha láimhe nó brobanna tuí.

- ²¹ Is cuma leis bata nó giolcach,
Agus gáireann sé faoi fhead na bunsaí.
- ²² Tá sligí géara faoi thíos,
Agus gluaiseann sé thar an gceachair mar bhráca.
- ²³ Cuireann sé an duibheagán ar fiuchadh mar choire,
Agus an fharraige ag brúchtaíl mar phota cumhráin.
- ²⁴ Fágann sé cosán glioscarnach ina dhiaidh,
Agus bíonn mar a bheadh lomra geal ar na huiscí.
- ²⁵ Níl a leithéid eile ar talamh,
Créatúr gan eagla.
- ²⁶ Féachann sé sa tsúil ar gach ní uaibhreach,
Agus is rí é ar mhic an díomais.

Freagra Iób

42 D'fhreagair Iób an Tiarna agus dúirt:

- ² Tá a fhios agam gur féidir leat gach ní a dhéanamh,
Agus nach bhfuil smaoinemh ar bith cailte ort.
- ³ “Cé hé seo a cheileann comhairle
Le briathar gan eolas?”

Uime sin a dúirt mé nithe nár thuig mé,
Nithe ró-iontacha narbh eol dom iad.

⁴Éist, le do thoil, agus labhróidh mé;
“Cuirfidh mise ceist, agus tabhairse dom an t-eolas.”

⁵Ní raibh agam ort ach clos tráchta,
Ach anois chonaic mo shúile cinn thú.

⁶Ar an ábhar sin, séanfaidh mé mo bhriathra féin,
Agus déanfaidh mé aithrí sa deannach agus sa luathreach.

Dúnadh

⁷Nuair a bhí an méid sin ráite ag an Tiarna le Iób, dúirt an Tiarna le hEilífeaz ó Théamán: “Tá fraoch feirge orm i d’aghaidhse agus in aghaidh do bheirt chairde, mar nár inis sibh an fhírinne fúm faoi mar a rinne mo shearbhónta Iób. ⁸Faighigí, dá bhrí sin, seacht dtarbh agus seacht reithe agus téigí go dtí mo shearbhónta Iób, agus ofrálaigí íobairt uileloiscthe ar bhur son féin; agus déanfaidh mo shearbhónta Iób guí ar bhur son. Éistfidh mé lena impí gan bhur mbaois a agairt oraibh nár inis sibh an ceart fúm faoi mar a rinne mo shearbhónta Iób.” ⁹D’imigh Eilífeaz óThéamán, Bildead ó Shiúach, agus Zófár ó Namát, leo d’fhonn déanamh mar a d’ordaigh an Tiarna, agus ghlac an Tiarna le guí Iób.

¹⁰Thug an Tiarna a mhaoin go léir ar ais do Iób, mar gur ghuigh sé ar son a chairde: agus thairis sin, thug an Tiarna dhá oiread a raibh aige cheana do Iób.

¹¹A dheartháireacha go léir agus a dheirfiúracha go léir, agus gach duine a raibh aithne acu air roimhe sin tháinig siad go léir á fhiosrú, agus shuigh siad chun boird leis ina theach. Bhí siad go báúil cneasta leis, ag tabhairt sóláis dó de bharr an oilc go léir a thug an Tiarna sa mhullach air. Thug gach duine díobh bonn airgid agus fáinne óir dó.

¹²Bheannaigh an Tiarna Iób i ndeireadh a shaoil thar mar a rinne i dtosach, ionas go raibh ceithre mhíle déag caora agus sé mhíle camall agus míle cuingir damh, agus míle asal baineann aige. ¹³Agus bhí seachtar mac agus triúr iníon aige. ¹⁴Thug sé Imíomá ar an gcéad iníon, Cizíá ar an dara hiníon, agus Ceirin Hapúc ar an tríú hiníon. ¹⁵Agus ní raibh le fáil sa tír uile mná chomh sciambhach le hiníonacha Iób.

Agus thug a n-athair oidhreacht dóibh i measc a ndeartháireacha.

¹⁶Agus mhair Iób ina dhiaidh sin nó go raibh sé céad agus daichead bliain, go bhfaca a chlann féin agus clann a chlainne go dtí an ceathrú glúin. Agus mar sin d'éag Iób sa deireadh agus é ina sheanáir agus anonn sna blianta lána.

